

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของสถานประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว ความคาดหวังและเงื่อนไขที่มีต่อการฝึกงานอาชีพของนักเรียน
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับครูช่างอุตสาหกรรมด้านสถานภาพส่วนตัว ความคาดหวังและเงื่อนไขที่มีต่อการฝึกงานอาชีพของนักเรียน
- ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสถานภาพส่วนตัวในบางด้าน ความคาดหวังและเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการกับสถานภาพส่วนตัวบางด้าน ความคาดหวังและเงื่อนไขของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการฝึกงานอาชีพของนักเรียน
- ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมและการฝึกงานอาชีพของนักเรียน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของสถานประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว ความคาดหวังและเงื่อนไขที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ

ตอนที่ 1 แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนตัว
- 1.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านความคาดหวังที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ
- 1.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านเงื่อนไขที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนตัวแสดงในตารางที่ 7 และ ตารางที่ 8 โดยตารางที่ 7 เป็นสถานภาพเกี่ยวกับเจ้าของสถานประกอบการ และตารางที่ 8 เป็นสถานภาพเกี่ยวกับสถานประกอบการ ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงเพศ อายุ การศึกษา ความรู้ทางอุตสาหกรรม การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับทางอุตสาหกรรม และการรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพของเจ้าของสถานประกอบการ

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	87	53.70
	หญิง	75	46.30
	รวม	162	100
2	อายุ		
	20 - 25 ปี	34	20.99
	26 - 30 ปี	48	29.63
	31 - 35 ปี	29	17.90
	36 - 40 ปี	18	11.11
	41 - 45 ปี	16	9.88
	46 - 50 ปี	10	6.17
	51 - 55 ปี	5	3.09
	56 - 60 ปี	1	0.62
	60 ปีขึ้นไป	1	0.62
	รวม	162	100

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของงาน	ร้อยละ
3	ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่าประถมศึกษา	2	1.23
	ประถมศึกษา	29	17.90
	มัธยมศึกษาตอนต้น	9	5.56
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	21	12.96
	อนุปริญญา	39	24.07
	ปริญญาตรี	53	32.72
	สูงกว่าปริญญาตรี	9	5.56
	รวม	162	100
4	ความรู้ด้านช่างอุตสาหกรรม		
	ศึกษาด้วยตนเอง	134	82.72
	จบวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.)	2	1.23
	จบวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.)	7	4.32
	จบสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สธ.บ.)	5	3.09
	จบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	6	3.70
	จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	5	3.09
	จบมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ	1	0.62
	จบหลักสูตรระยะสั้นจากโรงเรียนสารพัดช่าง	2	1.23
	รวม	162	100
5	การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรม		
	ไม่เคย	151	93.21
	เคย	11	6.79
	รวม	162	100

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของา	ร้อยละ
	5.1 จำนวนครั้งที่เคยเข้าร่วมในช่วง พ.ศ. 2520-2529 (เฉพาะผู้ที่ตอบว่าเคย 11 คน)		
	1 ครั้ง	3	
	2 ครั้ง	1	
	3 ครั้ง	1	
	4 ครั้ง	1	
	5 ครั้ง	1	
	6 ครั้ง	1	
	10 ครั้ง	3	
	5.2. ระยะเวลาในการชมรม (เฉพาะผู้ที่ตอบ ว่าเคย 11 คน)		
	2 วัน	1	
	3 วัน	2	
	1 สัปดาห์	7	
	1 เดือน	1	
6	การรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการ ไม่เคย	134	82.72
	เคย	28	17.28
	รวม	162	100
	6.1 สถานศึกษาของนักเรียนที่เข้ารับการฝึก (เฉพาะผู้ที่ตอบว่าเคย 28 คน)		
	จากโรงเรียนมัธยมศึกษา	1	
	จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา	24	
	จากมหาวิทยาลัย	1	
	จากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยอาชีวศึกษา	2	

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการเป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายร้อยละ 53.70 ในขณะที่เป็นหญิงร้อยละ 46.30

เจ้าของสถานประกอบการจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 29.63 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี รองลงไปคือเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี, 31-35 ปี, 36-40 ปี, 41-45 ปี, 46-50 ปี และ 51-55 ปี ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 20.99, 17.90, 11.11, 9.88, 6.17 และ 3.09 ตามลำดับ ส่วนเจ้าของสถานประกอบการผู้ที่มีอายุระหว่าง 56-60 ปี และ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.62 เท่ากัน

ด้านการศึกษาปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการประมาณ 1 ใน 3 ของทั้งหมด คือร้อยละ 32.72 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงไปคือจบการศึกษาระดับอนุปริญญา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือมีจำนวนร้อยละ 24.07, 17.90 และ 12.96 ตามลำดับ ส่วนเจ้าของสถานประกอบการผู้ที่ยังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 5.56 นอกจากนั้นยังพบว่า เจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 1.23 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา

ด้านความรู้เกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรม ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือร้อยละ 82.72 มีความรู้ด้านช่างอุตสาหกรรมโดยวิธีศึกษาด้วยตนเอง ส่วนผู้ที่ยังจบการศึกษาเกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรมโดยครูมีเพียงร้อยละ 17.28 เท่านั้น โดยแบ่งเป็นผู้ที่ยังปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 4.32 จบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 3.70 จบสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (ส.บ.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ 3.09 เท่ากัน จบวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.) และจบหลักสูตรการฝึกกรรมระยะสั้นจากโรงเรียนสารพัดช่าง ร้อยละ 1.23 เท่ากัน โดยมีผู้ที่ยังมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 0.62

ด้านการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรม ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 93.21 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเลย มีเพียงร้อยละ 6.79 เท่านั้นที่เคยเข้ารับการอบรม โดยแบ่งเป็นเคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง และ 10 ครั้ง ร้อยละ 1.85 เท่ากัน นอกจากนั้นเคยเข้ารับการอบรม 2 ครั้ง 3 ครั้ง 4 ครั้ง 5 ครั้ง และ 6 ครั้ง ร้อยละ 0.62 เท่ากัน โดยการอบรมดังกล่าวใช้เวลา 1 สัปดาห์ ร้อยละ 4.32 3 วัน ร้อยละ 1.23 2 วัน และ 1 เดือน ร้อยละ 0.62 เท่ากัน

คํานการรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 82.72 ไม่เคยรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพเลย มีเพียงร้อยละ 17.28 เท่านั้น ที่เคยรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพโดยรับจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 14.81 จากทั้งวิทยาลัย อาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัย ร้อยละ 1.23 ส่วนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยนั้นมีเพียงร้อยละ 0.62 เท่ากัน

ตารางที่ 8 แสดงประเภท ที่ตั้ง ระยะเวลาในการประกอบกิจการ วันและเวลา
ทำงาน และจำนวนลูกจ้างของสถานประกอบการ

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนสถาน ประกอบการ	ร้อยละ
1	ช่างยนต์		
	เขตรัฐธรรมนูญ	4	2.47
	เขตห้วยขวาง	2	1.23
	ช่างไฟฟ้า		
	เขตรัฐธรรมนูญ	8	4.94
	ช่างเชื่อมโลหะ		
	เขตห้วยขวาง	1	0.62
	เขตรัฐธรรมนูญ	10	6.17
	เขตภาษีเจริญ	6	3.70
	เขตบางขุนเทียน	10	6.17
	ช่างอิเล็กทรอนิกส์		
	เขตยานนาวา	3	1.85
	ช่างก่อสร้างและเทคนิคสถาปัตยกรรม		
	เขตบางกะปิ	47	29.02
	เขตบางเขน	23	14.20
	เขตบางกอกน้อย	15	9.26
	เขตภาษีเจริญ	17	10.49
	เขตบางขุนเทียน	16	9.88
	รวม	162	100

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนสถาน ประกอบการ	ร้อยละ
2	ระยะเวลาในการประกอบกิจการ		
	1 - 5 ปี	78	48.16
	6 - 10 ปี	55	33.95
	11 - 15 ปี	12	7.40
	16 - 20 ปี	13	8.02
	26 - 30 ปี	4	2.47
	รวม	162	100
3	วันทำงาน		
	ทุกวัน	85	52.47
	จันทร์ - เสาร์	73	45.06
	จันทร์ - ศุกร์	3	1.85
	หยุดเว้นสัปดาห์	1	0.62
	รวม	162	100
4	เวลาทำงานตามปกติ		
	7.00 - 17.00 น.	1	0.62
	7.00 - 17.45 น.	1	0.62
	7.00 - 18.00 น.	1	0.62
	7.30 - 17.00 น.	2	1.23
	7.30 - 17.30 น.	8	4.94
	7.30 - 18.00 น.	2	1.23
	8.00 - 16.00 น.	1	0.62
	8.00 - 17.00 น.	47	29.01
	8.00 - 17.30 น.	14	8.64

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนสถาน ประกอบการ	ร้อยละ
	8.00 - 18.00 น.	7	4.32
	8.00 - 20.00 น.	2	1.23
	8.30 - 16.30 น.	1	0.62
	8.30 - 17.00 น.	14	8.64
	8.30 - 17.30 น.	24	14.81
	8.30 - 18.00 น.	5	3.09
	8.30 - 18.30 น.	2	1.23
	9.00 - 17.00 น.	12	7.40
	9.00 - 17.30 น.	1	0.62
	9.00 - 18.00 น.	16	9.88
	9.00 - 20.00 น.	1	0.62
	รวม	162	100
5	จำนวนลูกจ้าง (ยกเว้นสถานประกอบการ ประเภทก่อสร้างและเทคนิค)		
	20 - 30 คน	41	93.18
	31 - 40 คน	2	4.55
	71 - 80 คน	1	2.27
	รวม	44	100

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าจำนวนสถานประกอบการประเภทช่างก่อสร้างและเทคนิคสถานียมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 72.84 เมื่อรวมจากทุกเขต ได้แก่ เขตบางกะปิ ร้อยละ 29.02 เขตบางเขน ร้อยละ 14.20 เขตภาษีเจริญ ร้อยละ 10.49 เขตบางขุนเทียน ร้อยละ 9.88 และเขตบางกอกน้อย ร้อยละ 9.26 ตามลำดับ รองลงไป

คือสถานประกอบการประเภทช่างเชื่อมโลหะแผ่น ร้อยละ 16.67 โดยแบ่งเป็นสถานประกอบการในเขตรัฐมูรณะ และเขตบางขุนเทียน ร้อยละ 6.17 เท่ากัน เขตภาษีเจริญ ร้อยละ 3.70 และเขตห้วยขวาง ร้อยละ 0.62 ตามลำดับ สถานประกอบการประเภทช่างไฟฟ้ามีจำนวนร้อยละ 4.94 ในเขตรัฐมูรณะเพียงเขตเดียว สถานประกอบการประเภทช่างยนต์ ร้อยละ 3.70 โดยแบ่งเป็นสถานประกอบการในเขตรัฐมูรณะ ร้อยละ 2.47 และเขตห้วยขวาง ร้อยละ 1.23 สถานประกอบการจำนวนน้อยที่สุดคือประเภทช่างอิเล็กทรอนิกส์มีเพียงร้อยละ 1.85 ในเขตยานนาวาเพียงเขตเดียว

คำนวณระยะเวลาในการประกอบกิจการ ปรากฏว่า จำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 48.16 ประกอบกิจการมาเป็นเวลาในช่วงระหว่าง 1-5 ปี รองลงไปคือร้อยละ 33.95 ประกอบกิจการมาเป็นเวลา 6-10 ปี ร้อยละ 8.02 ประกอบกิจการเป็นเวลา 16-20 ปี ร้อยละ 7.40 ประกอบกิจการเป็นเวลา 11-15 ปี และร้อยละ 2.47 น้อยที่สุดคือ ประกอบกิจการมาเป็นเวลา 26-30 ปี

คำนวณวันทำงาน ปรากฏว่า สถานประกอบการมากที่สุดร้อยละ 52.47 เปิดทำงานทุกวัน รองลงไปคือร้อยละ 45.06 ทำงานวันจันทร์-เสาร์ ร้อยละ 18.5 เปิดทำงานวันจันทร์-ศุกร์ และน้อยที่สุดร้อยละ 0.62 ที่เปิดทำงานโดยมีวันหยุดเว้นสัปดาห์ในวันอาทิตย์

คำนวณเวลาในการทำงานแต่ละวัน ปรากฏว่าจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 29.01 เปิดทำงาน ตั้งแต่เวลา 8.00-17.30 น. รองลงไปคือร้อยละ 14.81 เปิดทำงานเวลา 8.30-17.30 น. ร้อยละ 9.88 เปิดทำงานเวลา 9.00-18.00 น. ร้อยละ 8.64 เท่ากัน เปิดทำงานเวลา 8.00-17.30 น. และ 8.30-17.00 น. ร้อยละ 7.40 เปิดทำงานเวลา 9.00-17.00 น. ร้อยละ 4.94 เปิดทำงานเวลา 7.30-17.30 น. ร้อยละ 4.32 เปิดทำงานเวลา 8.00-18.00 น. ร้อยละ 3.09 เปิดทำงานเวลา 8.30-18.00 น. ร้อยละ 1.23 เท่ากันที่เปิดทำงานเวลา 7.30-17.00 น., 7.30-18.00 น., 8.00-20.00 น. และ 8.30-18.30 น. โดยมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.62 เท่ากันที่เปิดทำงานเวลา 7.00-17.00 น., 7.00-17.45 น., 7.00-18.00 น., 8.00-16.00 น., 8.30-16.30 น., 9.00-17.30 น. และ 9.00-20.00 น.

ส่วนลูกจ้างในสถานประกอบการยกเว้นประเภทช่างก่อสร้างและเทคนิคสถาปัตยกรรม
ปรากฏว่า จำนวนมากที่สุดร้อยละ 93.18 มีลูกจ้าง 20 - 30 คน รองลงไปคือร้อยละ
4.55 มีลูกจ้าง 31 - 40 คน และน้อยที่สุดร้อยละ 2.27 มีลูกจ้าง 71 - 80 คน

- 1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ จะแบ่งออกเป็น 11 ตารางคือ ตารางที่ 9-19 โดยจะแสดงค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เพื่อแปลความหมายของระดับความคาดหวังดังกล่าว

ตารางที่ 9 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านการฝึกงานโดยทั่วไป

ข้อความ	S.D.	\bar{X}	ระดับความคาดหวัง
1. มีความจำเป็นต่อนักเรียน. ปลายแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม	0.68	4.67	สูงที่สุด
2. ควรมุ่งสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึก	1.89	3.71	สูง
3. ควรมุ่งสนองความต้องการของเจ้าของสถานประกอบการ	0.73	4.18	สูง
4. ควรมุ่งฝึกตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	0.72	3.72	สูง
5. ควรได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการตามที่เจ้าของสถานประกอบการมีความพอใจ	0.53	4.75	สูงที่สุด

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า เจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพควรจะได้ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการตามที่เจ้าของสถานประกอบการมีความพอใจ และการฝึกงานอาชีพมีความจำเป็นต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม ส่วนข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพควรจะมีมุ่งฝึกโดยสนองความต้องการของเจ้าของสถานประกอบการ มุ่งฝึกตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ และมุ่งฝึกตามความต้องการของผู้เข้ารับการฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 10 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการค้ำผู้เข้ารับการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
6. จะช่วยให้ทัศนคติในกระบวนการของการทำงานไค้ดีขึ้น	0.38	4.87	สูงที่สุด
7. จะช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์กับคนในสังคมดีขึ้น	0.82	4.45	สูง
8. จะช่วยให้เป็นคนตรงต่อเวลา	0.90	3.86	สูง
9. จะช่วยให้เป็นคนมีนิสัยซื่อสัตย์ในการทำงาน	0.90	3.37	ปานกลาง
10. จะช่วยให้มีความพร้อมในการทำงาน	0.26	4.90	สูงที่สุด
11. จะช่วยให้มีทักษะในการทำงานดีขึ้น	0.37	4.91	สูงที่สุด
12. จะช่วยให้มีโอกาสใ้ทำงานท่ามากขึ้น	0.74	4.57	สูงที่สุด
13. จะช่วยให้รู้จักรักษาความปลอดภัยในการทำงานดีขึ้น	0.76	4.52	สูงที่สุด
14. จะช่วยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนสูง	0.98	3.52	สูง

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า เจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อการฝึกงานอาชีพว่าจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในการทำงานดีขึ้น มีความพร้อมในการทำงาน ทัศนคติในกระบวนการของการทำงานไค้ดีขึ้น มีโอกาสใ้ทำงานท่ามากขึ้น และรู้จักรักษาความปลอดภัยในการทำงานไค้ดีขึ้น ส่วนข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีมนุษยสัมพันธ์กับคนในสังคมดีขึ้น ตรงต่อเวลาและได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนสูงนั้น ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังในระดับสูง อย่างไรก็ตามเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังระดับปานกลางต่อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีนิสัยซื่อสัตย์ในการทำงาน

ตารางที่ 11 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านวิธีการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
15. ควรมีการปฐมนิเทศผู้เข้ารับการฝึกก่อนการฝึกจริง	0.39	4.84	สูงที่สุด
16. ควรฝึกตามคำแนะนำหรือคำสั่งของผู้ควบคุมการฝึก	0.47	4.81	สูงที่สุด
17. ควรมุ่งฝึกเฉพาะทักษะที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริงเท่านั้น	1.05	3.56	สูง

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงที่สุด ต่อวิธีการฝึกงานอาชีพที่จะต้องมีการปฐมนิเทศผู้เข้ารับการฝึกก่อนการฝึกจริง และควรจะฝึกตามคำแนะนำหรือคำสั่งของผู้ควบคุมการฝึก ส่วนข้อความที่ว่าควรฝึกงานอาชีพควรมุ่งฝึกเฉพาะทักษะที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริงเท่านั้น ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 12 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านเวลาในการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
18. ควรกำหนดไว้อย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	0.30	4.85	สูงที่สุด
19. ควรต่อเนื่องหรือติดต่อกัน	0.29	4.88	สูงที่สุด

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า ควรจะกำหนดเวลาในการฝึกไว้อย่างต่อเนื่องกัน และควรกำหนดไว้อย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 13 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านการประสานงาน

ข้อความ	S.D.	\bar{X}	ระดับความ คาดหวัง
20. ควรมีคณะกรรมการรับผิดชอบ	0.78	4.59	สูงที่สุด
21. จะช่วยให้การปฏิบัติงานอาชีพมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0.42	4.83	สูงที่สุด

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังในระดับสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การประสานงานในการปฏิบัติงานอาชีพจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และควรจะมีคณะกรรมการรับผิดชอบ

ตารางที่ 14 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านการนิเทศและ
การควบคุมการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
22. จะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกรู้จักปรับปรุงจรรยาบรรณ ในการปฏิบัติงาน	0.43	4.84	สูงที่สุด
23. การนิเทศโดยผู้ที่มีความรู้และทักษะในวิชาชีพ เป็นอย่างดี	0.31	4.88	สูงที่สุด
24. การควบคุมโดยผู้ที่มีความรู้และทักษะในวิชาชีพ เป็นอย่างดี	0.32	4.89	สูงที่สุด

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวัง
สูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การนิเทศและการควบคุมการฝึกควรจะควบคุม ตลอดจนนิเทศ
โดยผู้ที่มีความรู้ และทักษะในวิชาชีพเป็นอย่างดี และการนิเทศการฝึก จะช่วยให้ผู้เข้า
รับการฝึกรู้จักปรับปรุงจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของตน

ตารางที่ 15 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านค่าใช้จ่าย

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
25. การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะทำให้เกิดความร่วมมือในการฝึกงานดีขึ้น	1.37	3.33	ปานกลาง
26. การฝึกงานในสถานประกอบการจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการฝึกงานในโรงเรียน	0.55	4.69	สูงที่สุด

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังในระดับสูงที่สุด ท่อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการฝึกงานอาชีพในโรงเรียน ส่วนข้อความที่ว่า การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะทำให้เกิดความร่วมมือในการฝึกงานขึ้น ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังในระดับปานกลาง

ตารางที่ 16 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการค้าวัสดุ-อุปกรณ์และเครื่องมือในการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
27. การมีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือพร้อมจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในวิชาชีพสูง	0.38	4.88	สูงที่สุด

จากตารางที่ 16 แสดงว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การมีวัสดุ-อุปกรณ์และเครื่องมือพร้อมจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในวิชาชีพสูง

ตารางที่ 17 ความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านสถานที่ฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
28. ควรเป็นสถานที่ที่มีขนาดใหญ่	0.99	3.01	ปานกลาง
29. ควรจะมีความพร้อมที่จะรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพ	0.35	4.90	สูงที่สุด
30. จะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นเมื่อให้ความร่วมมือในการฝึกงาน	1.23	3.56	สูง

จากตารางที่ 17 ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่าสถานฝึกงานอาชีพของนักเรียนนั้นควรจะมีความพร้อมที่จะรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพ แต่ความคาดหวังที่มีต่อข้อความที่ว่า สถานฝึกจะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นเมื่อให้ความร่วมมือในการฝึก อยู่ในระดับสูง ส่วนความคาดหวังต่อข้อความที่ว่า สถานฝึกงานอาชีพควรจะเป็นสถานที่ที่มีขนาดใหญ่ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 18 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านการประเมินผลการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
31. การเน้นดำเนินการปฏิบัติ	0.45	4.79	สูงที่สุด
32. การมีคณะกรรมการประเมินผล	0.81	4.57	สูงที่สุด
S.D. และ \bar{x} รวม	0.92	4.69	สูงที่สุด

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การประเมินผลการฝึกงานอาชีพควรจะเน้นการปฏิบัติ และควรจะมีคณะกรรมการประเมินผล

ตารางที่ 19 แสดงความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการด้านการปรับปรุงและส่งเสริมการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
33. ควรจะฝึกเพิ่มเติมเมื่อผู้เข้ารับการฝึกยังขาดทักษะในการปฏิบัติงาน	0.53	4.74	สูงที่สุด
34. ควรให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้ารับการฝึกงานที่มีทักษะดีพอเพื่อใช้ในการสมัครงานต่อไป	0.69	4.67	สูงที่สุด

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังในระดับสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า ควรจะฝึกเพิ่มเติมเมื่อผู้เข้ารับการฝึกยังขาดทักษะในการปฏิบัติงาน และข้อความที่ว่าควรให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีพอ เพื่อใช้ในการสมัครงานต่อไป

- 1.3 การวิเคราะห์เงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ จะแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ประกอบตาราง 10 ตาราง คือตารางที่ 20-29 โดยใช้คำร้อยละอธิบายเงื่อนไขดังกล่าว และเนื่องจากแบบสอบถามเกี่ยวกับเงื่อนไขเหล่านี้เป็นคำถามแบบเลือกตอบ ดังนั้นจะไม่นำตัวเลือกที่ไม่ถูกเลือกมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ครั้งนี้เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์และง่ายต่อการเข้าใจ

ตารางที่ 20 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการด้านผู้เข้ารับการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของสถานประกอบการ	ร้อยละ
1	ระดับการศึกษาของผู้เข้ารับการฝึก		
	ม.4	3	1.85
	ม.5	23	14.20
	ม.6	92	56.79
	ทั้ง ม.4, 5, 6	35	21.60
	อื่น ๆ (ม.5 หรือ 6, จบ ม.6 แล้ว)	9	5.56
	รวม	162	100
2	คุณสมบัติก่อนการฝึก		
	มีความรู้ทฤษฎีอย่างดีและปฏิบัติเล็กน้อย	70	43.21
	มีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเล็กน้อย	6	3.70
	มีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติมากพอสมควร	82	50.62
	ไม่จำเป็นต้องมีความรู้ปฏิบัติก็ได้	4	2.47
	รวม	162	100

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของ สถานประกอบการ	ร้อยละ
3	การแต่งตั้ง ชุดผู้ฝึก	100	61.73
	ชุดตามสบาย	60	37.04
	ชุดนักเรียน	2	1.23
	รวม	162	100
4	การปฏิบัติตนระหว่างฝึกงานอาชีพ ปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการ ทำตัวตามสบาย	158	97.53
		4	2.47
	รวม	162	100
5	จำนวนผู้เข้ารับการฝึกแต่ละครั้ง		
	2 - 3 คน	133	82.10
	5 - 10 คน	27	16.67
	11 - 15 คน	1	0.62
	20 คนขึ้นไป	1	0.62
	รวม	162	100

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมากกว่าครึ่งหนึ่งมี
เงื่อนไขว่าถ้ามีการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการจริง ๆ ผู้เข้ารับการฝึกควรจะศึกษา
ในระดับชั้น ม.6 คือมีร้อยละ 56.79 ที่เห็นด้วยกับเงื่อนไขดังกล่าว รองลงไปคือเห็นว่า
ผู้เข้ารับการฝึกควรจะศึกษาทั้งระดับ ม.4, 5, 6 ม.5 และ ม.4 โดยมีจำนวนร้อยละ
21.60, 14.20 และ 1.85 ตามลำดับ นอกจากนั้นเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ
5.56 มีความเห็นแตกต่างออกไปจากเจ้าของสถานประกอบการที่กล่าวมา โดยเห็นว่าผู้เข้า

รับการฝึกน่าจะศึกษาในระดัย ม.5 หรือ ม.6 ก็ได้ และเห็นว่า
ผู้เข้ารับการฝึกควรจะเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดัยมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว

ส่วนเงื่อนไขค่านคุณสมบัติของนักเรียนก่อนการฝึกงานอาชีพนั้น เจ้าของสถาน
ประกอบการประมาณครั้งหนึ่งคือร้อยละ 50.62 เห็นว่า นักเรียนควรจะมีความรู้ทั้งภาค
ทฤษฎีและภาคปฏิบัติมากพอสมควร รองลงไปคือเจ้าของสถานประกอบการเห็นว่านักเรียน
ควรจะมีความรู้ทฤษฎีเป็นอย่างดี และมีความรู้ด้านปฏิบัติเล็กน้อย มีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ
เล็กน้อย และไม่จำเป็นต้องมีความรู้ด้านปฏิบัติก็ได้ โดยมีจำนวนร้อยละ 43.21, 3.70
และ 2.47 ตามลำดับ

ค่านการแต่งตั้งของผู้เข้ารับการฝึก เจ้าของสถานประกอบการมีความเห็นว่า
นักเรียนควรจะต้องชุกชุกฝึก ร้อยละ 61.73 แต่งชุกตามสบาย ร้อยละ 37.04 และแต่งชุก
นักเรียน ร้อยละ 1.23 ตามลำดับ

ค่านการปฏิบัติงานระหว่างการฝึก เจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า
นักเรียนควรจะมีปฏิบัติตนตามระเบียบของสถานประกอบการ คือจำนวนร้อยละ 97.53 ส่วน
ที่เหลือร้อยละ 2.47 เห็นว่านักเรียนควรทำตามสบาย

ค่านจำนวนผู้เข้ารับการฝึกในแต่ละครั้ง เจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือ
ร้อยละ 82.10 เห็นว่าควรจะมีจำนวน 2-3 คน ในขณะที่ร้อยละ 16.67 เห็นว่าควรจะมี
จำนวน 5-10 คน นอกจากนั้นเจ้าของสถานประกอบการจำนวนร้อยละ 0.62 เท่ากันที่
เห็นว่าควรจะมีจำนวน 11-15 คน และ 20 คนขึ้นไป

ตารางที่ 21 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการด้านวิธีการฝึกงานอาชีพ

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของ สถานประกอบการ	ร้อยละ
1	วิธีการฝึกที่เหมาะสม		
	เรียนภาคทฤษฎีและฝึกที่โรงเรียน แล้วฝึก เพิ่มเติมในสถานประกอบการ	160	98.77
	เรียนทฤษฎีและฝึกที่สถานประกอบการ	2	1.23
	รวม	162	100
2	วิธีการฝึกเมื่อคำนึงถึงจำนวนผู้เข้ารับการฝึก		
	เป็นกลุ่มเล็กๆของงาน 1 อย่าง	95	58.64
	คนเดี่ยวของงาน 1 อย่าง	40	24.69
	เป็นคูของงาน 1 อย่าง	9	5.56
	อื่นๆ (ทั้งกลุ่มและเดี่ยว, ทั้งกลุ่ม, เดี่ยว, คู่)	18	11.11
3	กระบวนการในการฝึก		
	ฝึกให้เสร็จเป็นอย่างๆแล้วฝึกอย่างอื่น	78	48.15
	ฝึกหลายอย่างผสมกันไป	1	0.62
	ฝึกสลับกันเป็นช่วงๆตามลักษณะของงาน	80	49.38
	อื่นๆ (ฝึกให้เสร็จเป็นอย่างๆและฝึกสลับ กันเป็นช่วงๆ)	3	1.85
	รวม	162	100

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือจำนวนร้อยละ 98.77 เห็นว่าวิธีการฝึกงานอาชีพที่เหมาะสมที่สุดคือการเรียนภาคทฤษฎีและฝึกที่โรงเรียน แล้วฝึกเพิ่มเติมที่สถานประกอบการ และที่เหลือร้อยละ 1.23 เห็นว่าควรจะเรียนภาคทฤษฎี และฝึกที่สถานประกอบการ

ในค่านวิธีการฝึกเมื่อคำนึงถึงผู้เข้ารับการฝึกแล้ว เจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 58.64 เห็นว่าควรจะฝึกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ๓-๕ คน 1 อย่าง ในขณะที่ร้อยละ 24.69 เห็นว่าควรจะฝึกคนเดียว 1 อย่าง และร้อยละ 5.56 เห็นว่าควรจะฝึกเป็นคู่ 1 อย่าง นอกจากนั้นเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 11.11 มีความคิดเห็นนอกเหนือ จากที่กล่าวมาโดยแยกเป็นความเห็นว่าจะใช้วิธีการฝึกทั้งกลุ่มและเดี่ยวตลอดจนเป็นคู่ สลับกันไป

ด้านกระบวนการในการฝึก เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 49.38 เห็นว่า ควรจะฝึกแบบสลับกันเป็นช่วง ๆ ตามลักษณะของงาน ร้อยละ 48.15 เห็นว่าควรจะให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ แล้วจึงฝึกอย่างอื่น และร้อยละ 0.62 เห็นว่าควรฝึกหลาย ๆ อย่างผสมกัน นอกจากนั้นร้อยละ 1.85 เห็นว่าควรจะให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ ประกอบ กับฝึกสลับกันเป็นช่วง ๆ ตามลักษณะของงานด้วย

ตารางที่ 22 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการคำนวณเวลาในการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
1	วันที่เหมาะสมสำหรับการฝึก		
	ทุกวัน	65	40.12
	จันทร์ - ศุกร์	76	46.91
	จันทร์ - พุธ - ศุกร์	7	4.32
	อังคาร - พฤหัส - เสาร์	1	0.62
	เสาร์ - อาทิตย์	5	3.09
	อื่น ๆ (วันปฏิบัติ, วันเว้นวัน)	8	4.94
	รวม	162	100
2	เวลาที่ควรฝึกในแต่ละวัน		
	เช้า	28	17.28
	บ่าย	3	1.85
	ทั้งวัน	131	80.86
	รวม	162	100
3	จำนวนชั่วโมงในการฝึกแต่ละวัน		
	2 ชั่วโมง	1	0.62
	3 ชั่วโมง	7	4.32
	4 ชั่วโมง	23	14.20
	5 ชั่วโมง	1	0.62
	6 ชั่วโมง	1	0.62
	6-8 ชั่วโมง	129	79.62
	รวม	162	100

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
4	ช่วงเวลาี่ควรฝึก		
	ช่วงเปิดภาคเรียนโดยฝึกในวันที่มีปฏิบัติ	17	10.49
	ช่วงปิดภาคเรียนต้น	8	4.94
	ช่วงปิดภาคเรียนปลาย	130	80.25
	ทั้งช่วงปิดภาคเรียนต้นและภาคเรียนปลาย	2	1.23
	อื่นๆ (4 เดือนหลังจบ ม.6, ทั้งช่วงเปิดและปิดภาคเรียน, 1 ปีหลังจบ ม.6, เสาร์และอาทิตย์)	5	3.09
	รวม	162	100
5	จำนวนภาคเรียนในการฝึก		
	1 ภาคเรียนต่อ 1 ปี	142	87.65
	2 ภาคเรียนต่อ 1 ปี	20	12.35
	รวม	162	100
6	ระยะเวลาในการฝึกแต่ละภาคเรียน		
	ภาคเรียนละ 1 เดือน	41	25.31
	ภาคเรียนละ 2 เดือน	61	37.65
	ภาคเรียนละ 3 เดือน	42	25.93
	ภาคเรียนละ 4 เดือน	11	6.79
	อื่นๆ (1.5 เดือน, 5 เดือน, 6 เดือน)	7	4.32
	รวม	162	100

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 46.91 เห็นว่าควรจะฝึกวันจันทร์-ศุกร์ รองลงไปคือ ร้อยละ 40.12 เห็นว่าควรฝึกทุกวัน ร้อยละ

4.32 เห็นว่าควรฝึกวันจันทร์-พุธ-ศุกร์ ร้อยละ 3.09 เห็นว่าควรฝึกวันเสาร์-อาทิตย์ และร้อยละ 0.62 เห็นว่าควรฝึกวันอังคาร-พฤหัสบดี-เสาร์ นอกจากนั้นยังมีเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 4.94 มีความเห็นนอกเหนือจากที่กล่าวมาคือเห็นว่าควรจะฝึกในวันที่มีชั่วโมงปฏิบัติและฝึกวันเว้นวัน

คำนวณเวลาที่ควรฝึกในแต่ละวันนั้นเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 80.86 เห็นว่าควรฝึกทั้งวัน ร้อยละ 17.28 เห็นว่าควรฝึกเวลาเช้า และร้อยละ 1.85 เห็นว่าควรฝึกเวลาบ่าย

คำนวณระยะเวลาหรือจำนวนชั่วโมงที่ควรฝึกแต่ละวันนั้น ร้อยละ 79.62 เห็นว่าควรฝึก 6-8 ชั่วโมง รองลงไปคือร้อยละ 14.20 เห็นว่าควรฝึกวันละ 4 ชั่วโมง ร้อยละ 4.32 เห็นว่าควรฝึกวันละ 3 ชั่วโมง นอกจากนั้นเจ้าของสถานประกอบการเห็นว่าควรฝึกวันละ 2 ชั่วโมง 5 ชั่วโมง และ 6 ชั่วโมง โดยมีจำนวนร้อยละ 0.62 เท่ากัน

คำนวณช่วงเวลาที่จะฝึก ปรากฏว่า ร้อยละ 80.25 เห็นว่าควรฝึกในช่วงปิดภาคเรียนปลาย รองลงมาก็คือร้อยละ 10.49 เห็นว่าควรฝึกในช่วงเปิดภาคเรียนตามปกติ โดยฝึกในวันที่มีชั่วโมงปฏิบัติ ร้อยละ 4.96 และ 1.23 เห็นว่าควรฝึกในช่วงเวลาปิดภาคเรียนต้น และทั้งช่วงปิดภาคเรียนต้นและปลาย ตามลำดับ นอกจากนั้นเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 3.09 เห็นว่าควรฝึกในช่วงเวลานอกเหนือจากที่กล่าวมาโดยมีความเห็นว่าควรฝึกในช่วงเวลา 4 เดือนหลังจากที่นักเรียนจบ ม.6 1 ปีหลังจากนักเรียนจบ ม.6 เสาร์และอาทิตย์ตลอดเวลา 1 ปีที่ศึกษาในระดับชั้น ม.6 3 เดือนก่อนจบ ม.6 และทั้งช่วงเปิดและปิดภาคเรียนที่นักเรียนศึกษาในระดับชั้นม.6

คำนวณจำนวนภาคเรียนที่ควรฝึกในแต่ละปี ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 87.65 เห็นว่าควรฝึกเพียง 1 ภาคเรียนเท่านั้น ในขณะที่ร้อยละ 12.35 เห็นว่าควรฝึกทั้ง 2 ภาคเรียน

คำนวณระยะเวลาในการฝึกแต่ละภาคเรียน ปรากฏว่าร้อยละ 37.65 เห็นว่าควรฝึกภาคเรียนละ 2 เดือน รองลงไปคือร้อยละ 25.93 25.31 และ 6.79 เห็นว่าควรฝึกภาคเรียนละ 3 เดือน 1 เดือน และ 4 เดือน ตามลำดับ นอกจากนั้นเจ้าของสถานประกอบการยังมีความเห็นว่าควรฝึกในระยะเวลานอกเหนือจากที่กล่าวมา ร้อยละ 4.32 โดยเห็นว่าควรฝึกภาคเรียนละ 1.5 เดือน 5 เดือน และ 6 เดือน

ตารางที่ 23 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการด้านการประสานงาน

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
1	ผู้ประสานงาน		
	ตัวแทนจากสถานศึกษา	6	3.70
	ตัวแทนจากสถานประกอบการ	2	1.23
	ตัวแทนจากสถานที่ทั้ง 2 แห่งร่วมกัน	154	95.07
	รวม	162	100
2	ลักษณะการประสานงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	เป็นทางการ	129	79.63
	ไม่เป็นทางการ	62	38.27
	ใช้จดหมายหรือเอกสาร	30	18.52
	อื่นๆ (ใช้โทรศัพท์)	1	0.62
3	การประสานงานก่อนการฝึกเพื่อ... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	เตรียมการเกี่ยวกับการฝึก	104	64.20
	เลือกและกำหนดสถานที่ฝึก	58	35.82
	กำหนดเวลาและเงื่อนไขในการฝึก	143	87.65
	กำหนดเวลาและข้อปฏิบัติในการประสานงาน	13	8.02
4	การประสานงานระหว่างการฝึกเพื่อ... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	รับทราบข้อมูลข่าวสาร-ปัญหาในการฝึก	99	61.11
	ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการฝึก	141	87.04
	ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการฝึก	39	24.07

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของา	ร้อยละ
5	การประสานงานหลังการฝึก เพื่อ.... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ประเมินผลการฝึก รับรองผลการฝึก ติดตามผลความก้าวหน้าของผู้เข้ารับการฝึก	148 96 22	91.36 59.26 13.58
6	ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการประสานงาน สถานประกอบการ สถานศึกษา รวมทั้งรับผิดชอบทั้ง 2 ฝ่าย	135 23	83.33 14.20
	รวม	162	100

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือร้อยละ 95.07 เห็นว่าผู้ประสานงานควรจะเป็นตัวแทนจากสถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกัน รองลงไปคือร้อยละ 3.70 และ 1.23 ที่เห็นว่าผู้ประสานงานควรจะเป็นตัวแทนจากสถานศึกษา และจากสถานประกอบการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น

ค่านลักษณะของการประสานงานซึ่งเปิดโอกาสให้เจ้าของสถานประกอบการตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปรากฏว่า ร้อยละ 79.63 เห็นว่าควรจะประสานงานแบบเป็นทางการ รองลงไปคือ ร้อยละ 38.27 และ 18.52 เห็นว่าควรจะประสานงานแบบไม่เป็นทางการ และควรจะใช้จดหมายหรือเอกสาร นอกจากนั้นเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 0.62 เห็นว่าควรจะประสานงานโดยใช้โทรศัพท์

ค่านการประสานงานก่อนการฝึกซึ่งสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการจำนวนจากมากไปหาน้อย เห็นว่าควรจะประสานงานเพื่อกำหนดเงื่อนไขและเวลาในการฝึก เตรียมการเกี่ยวกับการฝึก เลือกและกำหนดสถานที่ฝึก และ

กำหนดเวลาและข้อปฏิบัติในการประสานงาน โดยมีค่าร้อยละ 87.65, 64.20, 35.82 และ 8.02 ตามลำดับ

ก้านการประสานงานระหว่างการฝึกซึ่งตอบได้มากกว่า 1 ข้อเช่นกัน ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 87.04, 61.11 และ 24.07 เห็นว่าควรประสานงานเพื่อช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการฝึก วิทยากรข้อมูลข่าวสาร-ปัญหาในการฝึก และปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการฝึก ตามลำดับ

ก้านการประสานงานหลังจากการฝึกซึ่งกำหนดให้เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ เช่นกัน ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 91.36, 59.26 และ 13.58 เห็นว่าควรประสานงานเพื่อประเมินผลการฝึก วิทยากรผลการฝึกโดยให้สถานศึกษาออกไปรับรองหรือประกาศนียบัตรให้ และติดตามผลความก้าวหน้าของผู้เข้ารับการฝึก ตามลำดับ

ส่วนก้านผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่อาจจำเป็นในการประสานงานปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 83.33 เห็นว่าสถานศึกษาควรเป็นฝ่ายรับผิดชอบ รองลงไปคือ ร้อยละ 14.20 และ 2.47 เห็นว่าควรรับผิดชอบร่วมกัน และสถานประกอบการ รับผิดชอบ

ตารางที่ 24 แสดงเงื่อนไขเจ้าของสถานประกอบการด้านการนิเทศและการควบคุม
การฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
1	ผู้นิเทศ		
	ครูและเจ้าของสถานประกอบการ	2	1.23
	ครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	94	58.03
	เจ้าของและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถาน ประกอบการ	15	9.26
	ครู เจ้าของและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถาน ประกอบการ	15	9.26
	อื่น ๆ (เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ)	11	6.79
	รวม	40	24.69
	รวม	162	100
2	เวลาในการนิเทศ		
	วันละครั้ง	4	2.47
	2 - 3 วันต่อ 1 ครั้ง	5	3.09
	สัปดาห์ละครั้ง	59	36.42
	2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง	55	33.95
	เดือนละครั้ง	35	21.60
	อื่นๆ (1-2 สัปดาห์, 3 สัปดาห์, 1.5 เดือน, 2 เดือน	4	2.47
รวม	162	100	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
3	ผู้ควบคุมการฝึก เจ้าของและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถาน ประกอบการ	16	9.88
	เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	143	88.27
		3	1.85
	รวม	162	100

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด คือร้อยละ 58.03 เห็นว่าผู้ที่ควรจะทำหน้าที่ในการนิเทศการฝึกงานอาชีพคือ ครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ รองลงไปคือร้อยละ 9.26, 6.79 และ 1.23 ที่เห็นว่าผู้นิเทศควรจะเป็นเจ้าของฯ และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ครู-เจ้าของฯ และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ และครูและเจ้าของสถานประกอบการ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 24.69 มีความเห็นว่าผู้นิเทศควรจะเป็นเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการเพียงฝ่ายเดียว

ด้านเวลาในการนิเทศ เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 36.42 เห็นว่าควรจะนิเทศสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ร้อยละ 33.95 เห็นว่าควรมิเทศสองสัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง รองลงไปคือมีความเห็นว่าควรมิเทศเดือนละ 1 ครั้ง สอง-สามวันต่อ 1 ครั้ง และวันละ 1 ครั้ง โดยมีค่าร้อยละ 21.60, 3.09 และ 2.47 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าร้อยละ 2.47 มีความเห็นแตกต่างออกไป โดยแบ่งเป็นความเห็นว่าควรจะนิเทศ 1-2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง 3 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง 1.5 เดือนต่อ 1 ครั้ง และ 2 เดือน ต่อ 1 ครั้ง

ส่วนด้านผู้ควบคุมการฝึกปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือร้อยละ 88.27 เห็นว่าผู้ควบคุมการฝึกควรเป็นเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ส่วนที่เหลือ

ร้อยละ 9.88 เห็นว่า ควรเป็นเจ้าของสถานประกอบการและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถาน
ประกอบการ และร้อยละ 1.85 เห็นว่าควรเป็นครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบ
การ

ตารางที่ 25 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการที่ค่าใช้จ่าย

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
1	ค่าใช้จ่ายของผู้เช่ารับการฝึก		
	จ่ายค่าวัสดุฝึก	2	1.23
	ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย	65	40.12
	ได้รับค่าตอบแทน	88	54.33
	อื่น ๆ (จ่ายค่าประกันของเสียหาย)	7	4.32
	รวม	162	100
2	ความช่วยเหลือจากรัฐบาล		
	ลดหย่อนภาษีให้	55	33.95
	จ่ายค่าวัสดุฝึก	8	4.94
	ประกาศเกียรติคุณให้	5	3.09
	เผยแพร่ชื่อเสียงให้	27	16.67
	ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล	59	36.42
	อื่นๆ (ทั้งลดภาษี ประกาศเกียรติคุณและเผยแพร่ เผยแพร่, ลดภาษี-เผยแพร่, กระตุ้นให้ เจ้าของสถานประกอบการมีส่วนร่วมใน การฝึก)	8	4.94
	รวม	162	100
3	ค่าวัสดุฝึก (ถ้าต้องการ) ต่อ 1 ภาคเรียนต่อนักเรียน 1 คน		
	500 - 1,000 บาท	3	1.85
	1,100 - 1,500 บาท	1	0.62
	อื่น ๆ (5,000 บาท, ตามราคาวัสดุ)	2	1.23
	ไม่ตอบคำถาม	156	96.30
	รวม	162	100

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของา	ร้อยละ
4	ค่าใช้จ่ายในการฝึกจะลดลงเมื่อ... เพิ่มจำนวนผู้เข้ารับการฝึก ใช้เครื่องมือสัมพันธ์กันโดยไม่จำกัดจำนวนผู้ เข้ารับการฝึก	2	1.23
	จำกัดจำนวนผู้เข้ารับการฝึกให้ลดลง	90	55.56
		70	43.21
	รวม	162	100

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการมากกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 54.33 เห็นว่านักเรียนที่เข้าไปฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการนั้นควรจะได้รับ ค่าตอบแทนจากการฝึกดังกล่าวลดลงไปคือร้อยละ 40.12 เห็นว่าไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ และร้อยละ 1.23 เห็นว่าควรจ่ายค่าวัสดุฝึกต่อหัวให้สถานประกอบการ นอกจากนั้นยังพบว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 4.32 มีความเห็นนอกเหนือจากที่กล่าวมาคือเห็นว่า นักเรียนควรจ่ายค่าประกันของเสียหาย

ด้านความช่วยเหลือจากรัฐบาล ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 36.42 เห็นว่าไม่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล ร้อยละ 33.95 เห็นว่ารัฐบาลควรลดหย่อนภาษีให้สถานประกอบการที่รับนักเรียนเข้าไปฝึกงานอาชีพ ร้อยละ 16.67 เห็นว่ารัฐบาล ควรจะเผยแพร่ชื่อเสียงให้ ร้อยละ 4.94 เห็นว่ารัฐบาลควรจ่ายค่าวัสดุฝึกต่อจำนวน ให้แก่สถานประกอบการ และร้อยละ 3.09 เห็นว่า ควรจะให้รัฐบาลประกาศเกียรติคุณให้ นอกจากนั้นยังพบอีกว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 4.94 มีความเห็นนอกเหนือไปจาก ที่กล่าวมาคือต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือทั้งลดภาษี ประกาศเกียรติคุณ และเผยแพร่ชื่อเสียง ให้ ตลอดจนให้รัฐบาลกระตุ้นให้สถานประกอบการร่วมมือในการฝึกงานอาชีพให้มากยิ่งขึ้น

คำนวณค่าวัสดุฝึก เจ้าของสถานประกอบการมีความเห็นต่อคำถามที่ว่าถ้าต้องจ่าย
 ค่าวัสดุฝึกต่อหัว นักเรียนแต่ละคนควรจ่ายเท่าไรใน 1 ภาคเรียน หรือในการฝึกงาน
 แต่ละครั้ง ปรากฏว่าร้อยละ 1.85 เห็นว่าควรจ่าย 500-1,000 บาท และร้อยละ
 0.62 เห็นว่าควรจ่าย 1,100-1,500 บาท นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเจ้าของสถาน
 ประกอบการมีความเห็นว่าควรจ่าย 5,000 บาท และควรจ่ายตามราคาวัสดุฝึก โดย
 มีค่าร้อยละ 0.62 เท่ากัน

อย่างไรก็ตาม เจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือร้อยละ 96.30 ไม่ตอบ
 คำถามดังกล่าว เพราะเจ้าของสถานประกอบการเหล่านั้นเห็นว่านักเรียนไม่ควรจะจ่าย
 ค่าวัสดุฝึก

ด้านความเห็นต่อคำถามที่ว่า ค่าใช้จ่ายในการฝึกงานอาชีพนั้นจะลดลงเมื่อใด
 ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 55.56 เห็นว่า เมื่อใช้เครื่องมือสัมพันธกัน
 โดยไม่จำกัดจำนวนผู้เข้ารับการฝึก ร้อยละ 43.21 เห็นว่าเมื่อลดจำนวนผู้เข้ารับการฝึก
 ให้น้อยลง และร้อยละ 1.23 เห็นว่า เมื่อเพิ่มจำนวนผู้เข้ารับการฝึกให้มากขึ้น

ตารางที่ 26 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการด้านวิศุ-อุปกรณ์และ
เครื่องมือในการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของ	ร้อยละ
1	สภาพของเครื่องมือ (คงมีมากกว่า 1 ชุด)		
	ใหม่	4	2.47
	พร้อมใช้งาน	158	97.53
	คงทนถาวร	18	11.11
	ปลอดภัยสำหรับผู้เข้ารับการฝึก	156	96.30
2	ความสามารถในการทำงานของเครื่องมือ		
	ผลิตชิ้นงานได้ตามที่ต้องการในเวลาที่เหมาะสม	53	32.72
	ใช้งานได้เฉพาะอย่าง	66	40.73
	ใช้งานได้หลายอย่างสลับกัน	42	25.93
	อื่นๆ (ทั้งผลิตชิ้นงานได้ตามที่ต้องการและ ใช้งานได้หลายอย่าง)	1	0.62
	รวม	162	100
3	จำนวนเครื่องมือในการฝึก		
	มีเกินความต้องการ	27	16.67
	มีจำกัดตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึก	41	25.31
	มีไม่ครบตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกก็ได้	94	58.02
	รวม	162	100

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นต่อสภาพเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกว่าควรมีสัญณะที่พร้อมจะใช้งานและปลอดภัยสำหรับผู้เข้ารับการฝึก คือมีจำนวนร้อยละ 97.53 และ 96.30 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือร้อยละ 11.11 และ 2.47 เห็นว่าควรมีสภาพที่คงทนถาวรและใหม่

ค่าความสามารถในการทำงานของเครื่องมือชิ้น เจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 40.73 มีความเห็นว่าควรจะใช้งานใดเฉพาะอย่าง ร้อยละ 32.72 เห็นว่าควร จะผลิตชิ้นงานใดก็ตามที่ต้องการในเวลาที่เหมาะสม และร้อยละ 25.93 เห็นว่าควรจะใช้ งานใดหลายๆ อย่างสลับกันไป นอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 0.62 มีความเห็นว่าเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกงานอาชีพนั้นควรจะสามารถทั้งผลิตชิ้น งานใดก็ตามที่ต้องการในเวลาที่เหมาะสม พร้อมทั้งใช้งานใดหลายๆ อย่างสลับกันไป

ค่าจำนวนเครื่องมือ-วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกนั้น เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 58.02 เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีจำนวนครบตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกก็ได้ ร้อยละ 25.31 เห็นว่าควรจะมีจำนวนเท่ากับจำนวนผู้เข้ารับการฝึก และร้อยละ 16.67 เห็นว่าควรจะมี จำนวนมากเกินไปจนความต้องการเพื่อป้องกันการขาดแคลน

ตารางที่ 27 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการที่สถานที่ยื่นงานอาชีพ
ลักษณะของสถานที่ยื่น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลักษณะของสถานที่ยื่น	จำนวนเจ้าของ	ร้อยละ
มีความเหมาะสม กว้างขวางและเพียงพอกับจำนวน ผู้เข้ารับการฝึก	158	97.53
มีพื้นที่สะอาด	140	86.42
มีแสงสว่างเพียงพอ	160	98.77
มีห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่มีชีวิตและมีแสงสว่างเพียงพอ	152	93.83
มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	162	100.00
มีที่เก็บขยะที่มีฝาปิดมิดชิด	158	97.53
มีป้ายนิเทศและประกาศคำเตือน เกี่ยวกับความ ปลอดภัย	161	99.38
มีความสะดวกและปลอดภัยต่อผู้เข้ารับการฝึก	162	100.00
ปราศจากการรบกวนจากภายนอก	143	88.27
มีเครื่องมือค้ำเพลิง	128	79.01
มีเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่มและห้องสุขา	159	98.15
มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการปฐมพยาบาล	160	98.77

จากตารางที่ 27 เจ้าของสถานประกอบการมีความเห็นต่อลักษณะของสถานที่ยื่นงานอาชีพเรียงตามลำดับดังนี้

เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 100 มีความเห็นว่าสถานที่ยื่นงานอาชีพควรจะมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และมีความสะดวกปลอดภัยต่อผู้เข้ารับการฝึก รองลงไปคือ ร้อยละ 99.38 เห็นว่าควรจะมีป้ายนิเทศและประกาศคำเตือน เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 98.77 มีความเห็นว่าควรจะมีแสงสว่างเพียงพอ และมีอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฐมพยาบาล ร้อยละ 98.15 เห็นว่าควรจะมีเครื่องอำนวยความสะดวก

เช่น มีน้ำดื่มและห้องสุขา ร้อยละ 97.53 มีความเห็นว่าควรจะมีขนาดเหมาะสม
กว้างขวางและเพียงพอกับจำนวนผู้เข้ารับการรักษา และมีที่เก็บขยะที่มีฝาปิดมิดชิด ร้อยละ
93.83 เห็นว่าควรจะมีห้องเก็บวัสดุ-อุปกรณ์ที่มิดชิดและมีแสงสว่างเพียงพอ ร้อยละ 88.27
เห็นว่าการจะปราศจากการรบกวนจากภายนอก ร้อยละ 86.42 เห็นว่าควรจะมีพื้น
สะอาดอยู่เสมอ และร้อยละ 79.01 เห็นว่าควรจะมีเครื่องมือกับเพลิง

ตารางที่ 28 แสดงเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการด้านการประเมินผลการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
1	เวลาที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผล		
	สัปดาห์ละครั้ง	33	20.37
	2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง	53	32.71
	เดือนละครั้ง	54	33.33
	2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	7	4.32
	ภาคเรียนละครั้ง	1	0.62
	อื่นๆ (2-3 วัน, 1-2 สัปดาห์, 4 เดือน, 5 เดือน, 1.5 เดือน, 3 เดือน)	15	9.25
	รวม	162	100
2	ผู้ประเมินผล		
	ครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	89	54.94
	ครู เจ้าของและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	6	3.70
	เจ้าของและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	16	9.88
	เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	50	30.86
	ครูและเจ้าของสถานประกอบการ	1	0.62
	รวม	162	100
3	การให้คะแนนภาคปฏิบัติ: ทฤษฎีในการเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม		
	60 : 40	98	60.50
	75 : 25	2	1.23
	70 : 30	39	24.07
	80 : 20	10	6.17
	อื่นๆ (20:80, 65:35, 50:50)	13	8.03
	รวม	162	100

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของฯ	ร้อยละ
4	อัตราส่วนในการให้คะแนนในการประเมินผล ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับสถานประกอบการ		
	50 : 50	62	38.27
	70 : 30	1	0.62
	อื่นๆ (20:80, 25:75, 30:70, 40:60)	33	20.37
	ไม่ทศยคำถาม	66	40.74
	รวม	162	100

จากตารางที่ 28 ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความเห็นต่อเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพครั้งนี้ ร้อยละ 33.33 เห็นว่าควรประเมินผลเดือนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 32.71 เห็นว่าควรประเมินผล 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง ร้อยละ 20.37 เห็นว่าควรประเมินผลสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ร้อยละ 4.32 เห็นว่าควรประเมินผล 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง และร้อยละ 0.62 เห็นว่าควรประเมินผลภาคเรียนละ 1 ครั้ง นอกจากนั้น ยังพบว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 9.25 มีความเห็นนอกเหนือจากที่กล่าวมา คือเห็นว่าการจะประเมินผล 2-3 วันต่อครั้ง 1-2 สัปดาห์ต่อครั้ง 1.5 เดือนต่อครั้ง 3 เดือนต่อครั้ง 4 เดือนต่อครั้ง และ 5 เดือนต่อครั้ง ตามลำดับ

คานผู้ประเมินผล เจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 54.94 เห็นว่าการจะประเมินผลโดยครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ รองลงไปคือร้อยละ 30.86, 9.88, 3.70, และ 0.62 เห็นว่าการประเมินผลโดยเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ เจ้าของและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ครู-เจ้าของฯ-เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ และครูกับเจ้าของสถานประกอบการ ตามลำดับ

คำให้การให้คะแนนภาคปฏิบัติต่อภาคทฤษฎีในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 แผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 60.50 เห็น
 ว่าควรกำหนดอัตราส่วน 60:40 รองลงไปคือร้อยละ 24.07, 6.17 และ 1.23
 เห็นว่าควรกำหนดในอัตราส่วน 70:30, 80:20 และ 75:25 ตามลำดับ นอกจากนี้
 นั้นยังมีเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 8.03 มีความเห็นนอกเหนือจากที่กล่าวมาคือ
 เห็นว่าควรกำหนดอัตราส่วนปฏิบัติต่อทฤษฎี 20:80 65:35 และ 50:50

ส่วนความเห็นคำให้การประเมินผลร่วมกันนั้นเจ้าของสถานประกอบการเห็นว่าควร
 จะกำหนดอัตราส่วนการให้คะแนนระหว่างสถานศึกษา:สถานประกอบการดังนี้ เจ้าของสถาน
 ประกอบการร้อยละ 38.27 เห็นว่าควรกำหนดในอัตราส่วน 50:50 และร้อยละ 0.62
 เห็นว่าควรกำหนดอัตราส่วน 70:30 นอกจากนั้นยังพบว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ
 20.37 มีความเห็นแตกต่างไปจากที่กล่าวมาคือ เห็นว่าควรกำหนดอัตราส่วน 20:80
 25:75 30:70 และ 40:60 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 40.74 เห็นว่า
 ไม่ควรจะมีการประเมินผลร่วมกัน ซึ่งก็หมายถึงเจ้าของสถานประกอบการที่เห็นว่าผู้ประเมิน
 ผลควรจะเป็นเจ้าของสถานประกอบการ-เจ้าหน้าที่เทคนิค และที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่เทคนิค
 ในสถานประกอบการควรจะเป็นผู้ประเมินผลนั่นเอง

ตารางที่ 29 แสดงเจื่อนใจของเจ้าของสถานประกอบการด้านการปรับปรุงและส่งเสริมการฝึก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนเจ้าของ	ร้อยละ
1	การปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการฝึกที่ยังขาดทักษะ		
	ผู้เข้ารับการฝึก เสนอว่าจะฝึกอะไรเพิ่มเติม	1	0.62
	ผู้ประเมินผล เสนอว่าควรจะฝึกอะไรเพิ่มเติม	142	87.65
	เพิ่มความรู้ภาคทฤษฎีแล้วฝึกเพิ่มเติม	25	15.43
2	การปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีแล้ว		
	ออกประกาศนียบัตรให้	141	87.04
	ประเมินผล เป็นระดับคะแนนให้	35	21.60
	ติดต่อแนะนำที่ทำงานให้	62	38.27

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าน่าจะให้ผู้ประเมินผลเสนอว่าผู้เข้ารับการฝึกควรจะฝึกอะไรเพิ่มเติม โดยมีจำนวนร้อยละ 87.65 รองลงไปคือร้อยละ 15.43 เห็นว่าควรที่จะเพิ่มความรู้ภาคทฤษฎีก่อนแล้วจึงให้ฝึกเพิ่มเติม และร้อยละ 0.62 เห็นว่าควรให้ผู้เข้ารับการฝึกเสนอว่าควรจะฝึกอะไรเพิ่มเติม ส่วนด้านการปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีแล้วนั้น เจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือร้อยละ 87.04 เห็นว่าควรที่จะออกประกาศนียบัตรหรือใบรับรองให้ รองลงไปคือร้อยละ 38.27 เห็นว่าควรที่จะแนะนำ-ติดต่อสถานที่ทำงานให้ และร้อยละ 21.60 เห็นว่าควรที่จะประเมินผลเป็นระดับคะแนนให้

เมื่อพิจารณาเจื่อนใจของสถานประกอบการที่มีต่อการฝึกงานอาชีพทั้ง 10 ด้าน จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความเห็นแตกต่างกันไป แต่การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความคาดหวังและเจื่อนใจของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวังและเจื่อนใจของครู จะทำให้ทราบถึงลักษณะของเจื่อนใจส่วนใหญ่ที่คาดว่าจะนำไปปฏิบัติในการฝึกงานอาชีพได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับครูช่างอุตสาหกรรมด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ ความคาดหวัง และเงื่อนไขที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ

ในตอนที่ 2 นี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 2.1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 2.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านความคาดหวังที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ
- 2.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านเงื่อนไขที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ แสดงในตารางที่ 30-31 โดยในตารางที่ 30 เป็นสถาปนิกเกี่ยวกับครู และตารางที่ 31 เป็นสถาปนิกเกี่ยวกับโรงเรียน ดังนี้

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนครูในแต่ละโรงเรียน จำนวนครูที่สอนแต่ละสาขาวิชา ระดับชั้นที่ครูสอน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการสอน จำนวนนักเรียนในความดูแล และการเข้ารับการอบรมด้านช่างอุตสาหกรรมของครู

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
1	จำนวนครูในแต่ละโรงเรียน		
	เจ้าพระยาวิทยาคม	2	4.00
	ประชากรราษฎร์อุปถัมภ์	4	8.00
	จันทร์หุ่ยมาเพ็ญ	3	6.00
	สารวิทยา	4	8.00
	บางกะปิ	5	10.00
	วิศิษฐาน	5	10.00
	สิงหราชพิทยาคม	7	14.00
	แจ่งร้อนวิทยา	6	12.00
	สุวรรณารามพิทยาคม	6	12.00
	จันทร์ประดิษฐารามพิทยาคม	2	4.00
	วัดนวลนรดิศ	6	12.00
	รวม	50	100

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
2	จำนวนครูที่สอนช่างต่าง ๆ		
	ช่างยนต์	5	10.00
	ช่างไฟฟ้า	2	4.00
	ช่างเชื่อมโลหะแผ่น	17	34.00
	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	2	4.00
	ช่างเทคนิคสนามกอล์ฟ	13	26.00
	ช่างก่อสร้าง	11	22.00
	รวม	50	100
3	ระดับชั้นที่ครูสอน		
	ม.4	5	10.00
	ม.5	3	6.00
	ม.6	5	10.00
	ม.5 - 6	5	10.00
	ม.4 - 6	32	64.00
	รวม	50	100
4	เพศ		
	ชาย	46	92.00
	หญิง	4	8.00
	รวม	50	100

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
5	อายุ		
	20 - 25 ปี	6	12.00
	26 - 30 ปี	14	28.00
	31 - 35 ปี	20	40.00
	36 - 40 ปี	4	8.00
	41 - 45 ปี	4	8.00
	46 - 50 ปี	1	2.00
	51 - 55 ปี	1	2.00
	รวม	50	100
6	ระดับการศึกษา		
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	2	4.00
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	8	16.00
	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ปกศ.สูง)	4	8.00
	ครุศาสตรบัณฑิต (คบ.)	27	54.00
	ครุศาสตรวุฒิสานุกรรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.)	1	2.00
	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.)	1	2.00
	การศึกษามหาบัณฑิต (กศร.บ.)	5	10.00
	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.)	2	4.00
	รวม	50	100
7	ระยะเวลาในการสอน		
	1 ปี	7	14.00
	2 ปี	2	4.00
	3 ปี	4	8.00

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
7	ระยะเวลาในการสอน		
	4 ปี	2	4.00
	5 ปี	10	20.00
	6 ปี	1	2.00
	7 ปี	2	4.00
	8 ปี	4	8.00
	9 ปี	3	6.00
	10 ปี	5	10.00
	11 ปี	1	2.00
	12 ปี	2	4.00
	13 ปี	2	4.00
	14 ปี	1	2.00
	15 ปี	1	2.00
	20 ปี	2	4.00
	28 ปี	2	4.00
	รวม	50	100
8	จำนวนนักเรียนในความดูแล		
	น้อยกว่า 20 คน	7	14.00
	21 - 30 คน	7	14.00
	31 - 40 คน	10	20.00
	41 - 50 คน	10	20.00
	51 - 60 คน	5	10.00
	71 - 80 คน	3	6.00
	81 - 90 คน	1	2.00

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
8	จำนวนนักเรียนในความดูแล		
	91 - 100 คน	3	6.00
	มากกว่า 100 คน	4	8.00
	รวม	50	100
9	การเข้ารับการอบรมของครูช่วง พ.ศ.2520-2529		
	ไม่เคย	32	64.00
	เคย	18	36.00
	รวม	50	100
	9.1 จำนวนครั้งที่ครูเข้าอบรม (เฉพาะผู้ที่ตอบว่าเคย 18 คน)		
	1 ครั้ง	8	
	2 ครั้ง	8	
	3 ครั้ง	1	
	4 ครั้ง	1	
	9.2 เวลาในการเข้าอบรมแต่ละครั้ง (เฉพาะผู้ที่ตอบ ว่าเคย 18 คน)		
	1 วัน	2	
	2 วัน	2	
	3 วัน	2	
	5 วัน	5	
	10 วัน	2	
	20 วัน	1	
	1 เดือน	3	
	3 เดือน	1	

จากตารางที่ 30 คำนวณครุจะเห็นได้ว่าใน 11 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 14.00 ในโรงเรียนสิงหราชพิทยาคม รองลงไปคือร้อยละ 12.00 เท่ากันในโรงเรียนแจรงรอนวิทยา สุวรรณารามพิทยาคม และวัดคณนรทิศ ร้อยละ 10.00 เท่ากันในโรงเรียนบางกะปิ และวัดราชโอรส ร้อยละ 8.00 เท่ากันในโรงเรียนประชา-
ราษฎร์อุปถัมภ์ และสารวิทยา ร้อยละ 6.00 ในโรงเรียนจันทร์หุบเขาเพ็ญ และร้อยละ 4.00 เท่ากัน ในโรงเรียนเจ้าพระยาพิทยาคม และโรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามพิทยาคม

คำนวณครุที่สอนวิชาช่างต่าง ๆ ปรากฏว่า ร้อยละ 34.00 สอนวิชาช่างเชื่อมโลหะแผ่น รองลงไปคือร้อยละ 26.00, 22.00, 10.00 และ 4.00 เท่ากันที่สอนวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ

คำนวณครุชั้นที่ครูสอนปรากฏว่า ร้อยละ 64.00 สอนระดับชั้น ม.4-6 รองลงไปคือร้อยละ 10.00 เท่ากันที่สอนระดับชั้น ม.4, ม.6 และ ม.5-6 ที่เหลือร้อยละ 6.00 สอนระดับชั้น ม.5

คำนวณเพศ จะเห็นได้ว่า ครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย คือร้อยละ 92.00 และที่เหลือร้อยละ 8.00 เป็นผู้หญิง

คำนวณอายุของครู ปรากฏว่าครูมีอายุระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุด คือมีจำนวนร้อยละ 40.00 รองลงไปคือมีอายุระหว่าง 26-30 ปี, 20-25 ปี โดยมีจำนวนร้อยละ 28.00 และ 12.00 ตามลำดับ ส่วนอายุระหว่าง 36-40 ปี และ 41-45 ปีนั้น มีจำนวนร้อยละ 8.00 เท่ากัน และช่วงอายุที่มีจำนวนร้อยละน้อยที่สุดคือ 46-50 ปี และ 51-55 ปี โดยมีจำนวนร้อยละ 2.00 เท่ากัน

คำนวณระดับการศึกษา ปรากฏว่าครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.00 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยแบ่งเป็นสาขาครุศาสตร์บัณฑิต การศึกษามัธยมศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต ครุศาสตร์-
อุตสาหกรรมบัณฑิต และวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ร้อยละ 54.00, 10.00, 4.00 และ 2.00 เท่ากัน ตามลำดับ นอกจากนั้นร้อยละ 28.00 จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี โดยแบ่งเป็นร้อยละ 16.00, 8.00 และ 4.00 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 36 คน หรือร้อยละ 72.00 โดยจำนวน 30 คน หรือร้อยละ 60.00 จบวิชาเอกอุตสาหกรรม ส่วนที่เหลือ 6 คน หรือร้อยละ 12.00 นั้นจบวิชาเอกอื่น ๆ โดยแบ่งเป็นวิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา ร้อยละ 6.00 วิชาเอกคณิตศาสตร์ บริหาร การศึกษาและประวัติศาสตร์ อย่างละ 1 คน หรือร้อยละ 2.00 โดยที่ครูเหล่านี้มีพื้นฐานระดับอนุปริญญาด้านอุตสาหกรรมมาก่อน

คำนวณระยะเวลาในการสอนของครู จะเห็นว่าครูร้อยละ 20.00 สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นเวลา 5 ปี รองลงไปคือร้อยละ 14.00 สอนมาเป็นเวลา 1 ปี ร้อยละ 10.00 สอนเป็นเวลา 10 ปี ร้อยละ 8.00 เท่ากันที่สอนเป็นเวลา 3 ปี และ 8 ปี ร้อยละ 6.00 สอนเป็นเวลา 9 ปี ร้อยละ 4.00 เท่ากันที่สอนเป็นเวลา 2 ปี, 4 ปี, 7 ปี, 12 ปี, 13 ปี, 20 ปี และ 28 ปี ตามลำดับ ส่วนจำนวนร้อยละที่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 2.00 ที่สอนเป็นเวลา 6 ปี, 11 ปี, 14 ปี และ 15 ปี ตามลำดับ

คำนวณจำนวนนักเรียนในความดูแล ปรากฏว่าร้อยละ 20.00 เท่ากัน ที่มีนักเรียนในความดูแล 31-40 คน และ 41-50 คน รองลงไปคือร้อยละ 14.00 เท่ากัน ที่มีนักเรียนในความดูแลน้อยกว่า 20 คน และ 21-30 คน ร้อยละ 10.00 ที่มีนักเรียนในความดูแล 51-60 คน ร้อยละ 8.00 ที่มีจำนวนนักเรียนในความดูแลมากกว่า 100 คน ขึ้นไป ร้อยละ 6.00 เท่ากันที่มีนักเรียนในความดูแล 71-80 คน และ 91-100 คน และ ร้อยละ 2.00 ที่มีจำนวนนักเรียนในความดูแล 81-90 คน

คำนวณการอบรมเกี่ยวกับวิชาช่างอุตสาหกรรมปรากฏว่าครูช่างอุตสาหกรรมร้อยละ 64.00 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเลยในช่วงพ.ศ.2520-2529 ส่วนที่เคยเข้าอบรมนั้นมีจำนวนร้อยละ 36.00 โดยแบ่งเป็นเคยอบรม 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง ร้อยละ 16.00 เท่ากัน 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง ร้อยละ 2.00 เท่ากัน ในการอบรมดังกล่าวครูได้ระบุเวลาในการอบรมแต่ละครั้งว่าใช้เวลานาน 5 วัน ร้อยละ 10.00 1 เดือน ร้อยละ 6.00 1 วัน, 2 วัน, 3 วัน และ 10 วัน ร้อยละ 4.00 เท่ากัน ส่วนที่เหลือคืออบรม 20 วัน และ 3 เดือน ร้อยละ 2.00 เท่ากัน

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนครูในหมวดอุตสาหกรรม ครูที่จบปริญญาตรี ครูที่เป็นคณะกรรมการ
 คัดต่อประสานงานเกี่ยวกับการฝึกงานอาชีพ ระยะเวลาที่เปิดสอนแผนการ
 เรียนช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และการส่งนักเรียนไป
 ฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการของโรงเรียนทั้ง 11 แห่ง

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ
1	จำนวนครูในหมวด		
	3 คน	1	9.09
	5 คน	3	27.27
	8 คน	1	9.09
	9 คน	1	9.09
	10 คน	1	9.09
	11 คน	2	18.18
	12 คน	1	9.09
	15 คน	1	9.09
	รวม	11	100
2	ครูที่จบปริญญาตรีในหมวด		
	1 คน	1	9.09
	2 คน	1	9.09
	3 คน	1	9.09
	5 คน	2	18.18
	6 คน	1	9.09
	7 คน	1	9.09
	8 คน	1	9.09
	10 คน	1	9.09
	12 คน	1	9.09
15 คน	1	9.09	
	รวม	11	100

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ
3	คณะกรรมการเลือกสถานที่ฝึกงานอาชีพ		
	มีคณะกรรมการ	1	9.09
	ไม่มีคณะกรรมการ	10	90.91
	รวม	11	100
4	ระยะเวลาที่โรงเรียนเปิดสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม		
	2 ปี	1	9.09
	3 ปี	2	18.18
	5 ปี	5	45.46
	7 ปี	1	9.09
	10 ปี	1	9.09
	20 ปี	1	9.09
	รวม	11	100
5	การส่งนักเรียนไปฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการ		
	ไม่เคย	9	81.82
	เคย (สถานประกอบการใกล้ๆโรงเรียน บ.วีแคร์, สยามแอร์)	2	18.18
	รวม	11	100

โรงเรียนทั้ง 11 แห่ง ในตารางที่ 31 ปรากฏว่า 3 แห่งหรือร้อยละ 27.27 มีจำนวนครูช่างอุตสาหกรรม 5 คน รองลงไปคือ 2 แห่งหรือร้อยละ 18.18 มีจำนวนครูช่างอุตสาหกรรม 11 คน ส่วนที่เหลืออย่างละ 1 แห่ง หรือร้อยละ 9.09 มีจำนวนครูช่างอุตสาหกรรมแห่งละ 3 คน, 8 คน, 9 คน, 10 คน, 12 คน และ 15 คน ตามลำดับ

ค่านครุที่จบปริญญาตรี ปรากฏว่าในจำนวนโรงเรียน 11 แห่ง มีจำนวน 2 แห่ง หรือร้อยละ 18.18 มีครุที่จบปริญญาตรี 5 คน ที่เหลือ 9 แห่ง หรือร้อยละ 81.82 โดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากันที่มีจำนวนครุที่จบปริญญาตรีแห่งละ 1 คน 2 คน 3 คน 6 คน 7 คน 8 คน 10 คน 12 คน และ 15 คน ตามลำดับ

ค่านคณะกรรมการว่าด้วยการเลือกสถานที่ฝึกงานอาชีพ ปรากฏว่าในจำนวนโรงเรียนทั้ง 11 แห่ง มีเพียง 1 แห่ง หรือร้อยละ 9.09 เท่านั้นที่มีคณะกรรมการดังกล่าว ส่วนที่เหลือ 10 แห่ง หรือร้อยละ 90.91 ไม่มีคณะกรรมการดังกล่าว

ค่านเวลาในการเปิดสอนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมนั้น ปรากฏว่าร้อยละ 45.46 เปิดสอนมาเป็นเวลา 5 ปี และร้อยละ 18.18 เปิดสอนมาเป็นเวลา 3 ปี ที่เหลือร้อยละ 9.09 เปิดสอนเป็นเวลา 2 ปี, 7 ปี, 10 ปี และ 20 ปี ตามลำดับ

ค่านการส่งนักเรียนออกไปฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการปรากฏว่าร้อยละ 81.82 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด หรือ 9 แห่งในจำนวนโรงเรียน 11 แห่ง ไม่เคยส่งนักเรียนออกไปฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการ มีเพียง 2 แห่ง หรือร้อยละ 18.18 เท่านั้นที่เคยส่งนักเรียนออกไปฝึกงานอาชีพ (ในสถานประกอบการใกล้ ๆ โรงเรียน บริษัทวีแคร์ และร้านสยามแอร์)

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความคาดหวังของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ จะแบ่งออกเป็น 11 ตารางคือ ตารางที่ 32-42 โดยแสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เพื่อแปลความหมายของระดับความคาดหวังดังกล่าว

ตารางที่ 32 แสดงความคาดหวังของครูช่างด้านการฝึกงานโดยทั่วไป

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
1. มีความจำเป็นต่อนักเรียนม.ปลายแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม	0.75	4.44	สูง
2. ควรมุ่งสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึก	0.80	4.14	สูง
3. ควรมุ่งสนองความต้องการของเจ้าของสถานประกอบการ	0.93	3.98	สูง
4. ควรมุ่งฝึกตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	1.02	3.92	สูง
5. ควรได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการตามที่เจ้าของสถานประกอบการมีความพอใจ	0.76	4.12	สูง

จากตารางที่ 32 จะเห็นได้ว่า ครูมีความคาดหวังในระดับสูงต่อข้อความในด้านการฝึกงานอาชีพโดยทั่วไปทุก ๆ ข้อความ กล่าวคือ การฝึกงานอาชีพที่มีความจำเป็นต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม การฝึกงานควรมุ่งสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึก ควรได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการตามที่เจ้าของสถานประกอบการมีความพอใจ ควรมุ่งสนองความต้องการของเจ้าของสถานประกอบการ และควรมุ่งฝึกตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ตารางที่ 33 แสดงความคาดหวังของครูค้ำคูณผู้เข้ารับการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
6. จะช่วยให้ทัศนคติในกระบวนการของการทำงานดีขึ้น	0.60	4.28	สูง
7. จะช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์กับคนในสังคมดีขึ้น	0.75	4.20	สูง
8. จะช่วยให้เป็นคนตรงต่อเวลา	0.65	4.12	สูง
9. จะช่วยให้เป็นคนมีนิสัยซื่อสัตย์ในการทำงาน	0.85	4.00	สูง
10. จะช่วยให้มีความพร้อมในการทำงาน	0.72	4.40	สูง
11. จะช่วยให้มีทักษะในการทำงานดีขึ้น	0.49	4.58	สูงที่สุด
12. จะช่วยให้มีโอกาสได้งานทำมากขึ้น	0.95	4.10	สูง
13. จะช่วยให้รู้จักรักษาความปลอดภัยในการทำงานดีขึ้น	0.60	4.42	สูง
14. จะช่วยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนสูง	1.09	3.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 33 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานดีขึ้น ส่วนข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้นักเรียน รู้จักรักษาความปลอดภัยในการทำงานดีขึ้น มีความพร้อมในการทำงาน ทัศนคติในกระบวนการของการทำงานดีขึ้น มีมนุษยสัมพันธ์กับคนในสังคมดีขึ้น ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ในการทำงาน มีโอกาสได้งานทำมากขึ้นนั้น ปรากฏว่าครูมีความคาดหวังในระดับสูง ส่วนข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้นักเรียน ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนสูงนั้น ปรากฏว่าความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 34 แสดงความคาดหวังของครูด้านวิชาชีพ

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
15. ควรมีการปฐมนิเทศผู้เข้ารับการฝึกก่อนการฝึกจริง	0.70	4.56	สูงที่สุด
16. ควรฝึกตามคำแนะนำหรือคำสั่งของผู้ควบคุมการฝึก	0.60	4.62	สูงที่สุด
17. ควรมุ่งฝึกเฉพาะทักษะที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติ งานได้จริงเท่านั้น	1.01	3.84	สูง

จากตารางที่ 34 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่าควร
จะฝึกตามคำแนะนำหรือคำสั่งของผู้ควบคุมการฝึก และควรมีการปฐมนิเทศผู้เข้ารับการ
ฝึกก่อนการฝึกจริง ส่วนข้อความที่ว่าควรฝึกงานอาชีพควรจะมุ่งฝึกเฉพาะทักษะที่จะนำ
ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริงเท่านั้น ปรากฏว่าครูมีความคาดหวังสูง

ตารางที่ 35 แสดงความคาดหวังของครูค้ำเวลาในการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
18. ควรกำหนดไว้อย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึก มีทักษะในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	0.72	4.42	สูง
19. ควรต่อเนื่องหรือติดต่อกัน	0.72	4.40	สูง

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าครูมีความคาดหวังสูงต่อข้อความที่ว่าเวลาในการฝึกงานอาชีพควรจะกำหนดไว้อย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี และควรจะกำหนดไว้อย่างต่อเนื่องหรือติดต่อกัน

ตารางที่ 36 แสดงความคาดหวังของครูด้านการประสานงาน

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
20. ควรมีคณะกรรมการรับผิดชอบ	0.72	4.40	สูง
21. จะช่วยให้การฝึกมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0.71	4.34	สูง

จากตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงต่อข้อความที่ว่าควรมี
คณะกรรมการรับผิดชอบในการประสานงาน และการประสานงานจะช่วยให้การฝึกงาน
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตารางที่ 37 แสดงความคาดหวังของครูผู้สอนการนิเทศและการควบคุมการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
22. จะช่วยให้ผู้รับการฝึกรู้จักปรับปรุงจุดบกพร่องในการปฏิบัติงาน	0.70	4.46	สูง
23. การนิเทศโดยผู้ที่มีความรู้และทักษะในวิชาชีพ เป็นอย่างดี	0.16	4.62	สูงที่สุด
24. การควบคุมโดยผู้ที่มีความรู้และทักษะในวิชาชีพ เป็นอย่างดี	0.57	4.60	สูงที่สุด

จากตารางที่ 37 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การนิเทศ และการควบคุมการฝึกนั้นควรจะเป็นการนิเทศ และควบคุมโดยผู้ที่มีความรู้และทักษะในวิชาชีพเป็นอย่างดี ส่วนข้อความที่ว่า การนิเทศ และการควบคุมการฝึกจะช่วยให้นักเรียน หรือผู้เข้ารับการฝึกรู้จักปรับปรุงจุดบกพร่องในการปฏิบัติงานนั้น ปรากฏว่าครูมีความคาดหวังในระดับสูง

ตารางที่ 38 แสดงความคาดหวังของครูท่านค่าใช้จ่าย

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
25. การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะทำให้ เกิดความร่วมมือในการฝึกงานดีขึ้น	0.97	4.12	สูง
26. การฝึกงานในสถานประกอบการจะเสียค่าใช้จ่าย น้อยกว่าการฝึกงานในโรงเรียน	1.02	4.00	สูง

จากตารางที่ 38 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงต่อข้อความที่ว่า การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะทำให้เกิดความร่วมมือในการฝึกงานดีขึ้น และการฝึกงานในสถานประกอบการจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการฝึกงานในโรงเรียน

ตารางที่ 39 แสดงความคาดหวังของครูกำนวศ-อุปกรณ์และเครื่องมือในการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
27. การมีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือพร้อมจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในวิชาชีพสูง	0.85	4.56	สูงที่สุด

จากตารางที่ 39 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงที่สุดต่อข้อความที่ว่า การมีวัสดุ-อุปกรณ์และเครื่องมือพร้อมจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในวิชาชีพสูง

ตารางที่ 40 แสดงความคาดหวังของครูกำนวศสถานที่ฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความคาดหวัง
28. ควรเป็นสถานที่ที่มีขนาดใหญ่	0.72	3.28	ปานกลาง
29. ควรจะมีความพร้อมที่จะรับนักเรียนเข้าฝึกงาน	0.82	4.32	สูง
30. จะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นเมื่อให้ความร่วมมือในการฝึก	0.75	4.04	สูง

จากตารางที่ 40 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงต่อข้อความที่ว่า สถานที่ฝึกงานอาชีพควรจะมีความพร้อมที่จะรับนักเรียนเข้าฝึกงาน และสถานที่ดังกล่าวจะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นเมื่อให้ความร่วมมือในการฝึก ส่วนข้อความที่ว่า สถานที่ฝึกงานอาชีพควรจะเป็นสถานที่ที่มีขนาดใหญ่ นั้น ปรากฏว่าครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏว่าครูมีความคาดหวังสูง
 ที่สถานศึกษาที่ฝึก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม (\bar{x} รวม) 3.88

ตารางที่ 41 แสดงความคาดหวังของครูด้านการประเมินผล

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
31. ควรเน้นด้านการปฏิบัติ	0.64	4.52	สูงที่สุด
32. ควรมีคณะกรรมการประเมินผล	0.85	4.20	สูง

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่าครูมีความคาดหวังสูงที่สุดคือข้อความที่ว่า การ
 ประเมินผลควรจะเน้นการปฏิบัติ และครูมีความคาดหวังสูงคือข้อความที่ว่า ควร
 มีคณะกรรมการประเมินผล

ตารางที่ 42 แสดงความคาดหวังของครูด้านการปรับปรุงและส่งเสริมการฝึก

ข้อความ	S.D.	\bar{x}	ระดับความ คาดหวัง
33. ควรฝึกเพิ่มเติมเมื่อผู้เข้ารับการฝึกยังขาดทักษะ ในการปฏิบัติงาน	0.75	4.40	สูง
34. ควรให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะ ดีพอเพื่อใช้ในการสมัครงานต่อไป	0.92	4.22	สูง

จากตารางที่ 42 จะเห็นว่าครูมีความคาดหวังสูงต่อข้อความที่ว่าควรฝึก
เพิ่มเติมเมื่อผู้เข้ารับการฝึกยังขาดทักษะในการปฏิบัติงาน และควรจะให้ประกาศนียบัตร
แก่ผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีพอเพื่อใช้ในการสมัครงานต่อไป

- 2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเงื่อนไขของครูช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการฝึกงานอาชีพที่แสดงในตารางที่ 43-52 ต่อไปนี้ โดยใช้คาร์รอยละอธิบายความหมายของเงื่อนไขดังกล่าว และเนื่องจากคำถามเกี่ยวกับเงื่อนไขเป็นคำถามแบบเลือกตอบ ดังนั้นจะไม่นำตัวเลือกที่ไม่ถูกเลือกมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ครั้งนี้ เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการเข้าใจ

ตารางที่ 43 แสดงเงื่อนไขของครูค้ำนผู้เข้ารับการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
1	การศึกษาของผู้เข้ารับการฝึก		
	ม.4	1	2.00
	ม.5	6	12.00
	ม.6	7	14.00
	ทั้ง ม.4, 5, 6	25	50.00
	อื่น ๆ (ม.5 - 6)	1	2.00
	รวม	50	100
2	คุณสมบัติก่อนการฝึก		
	มีความรู้ด้านทฤษฎีมากพอสมควรและปฏิบัติบ้างเล็กน้อย	3	6.00
	มีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเล็กน้อย	3	6.00
	มีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติมากพอสมควร	43	86.00
	ไม่จำเป็นต้องมีความรู้ด้านปฏิบัติก็ได้	1	2.00
	รวม	50	100

ตารางที่ 43 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
3	การแต่งตัว		
	ชุดผู้ฝึก	48	96.00
	ชุดตามสบาย	1	2.00
	ชุดนักเรียน	1	2.00
	อื่น ๆ (มีอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุ เช่น หมวก แว่นกันแสง ถุงมือ ฯลฯ)	-	-
	รวม	50	100
4	การปฏิบัติตนในขณะฝึกงานอาชีพ		
	ปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการ	50	100
5	จำนวนผู้เข้ารับการฝึกแต่ละครั้ง		
	2 - 3 คน	11	22.00
	5 - 10 คน	13	26.00
	11 - 15 คน	9	18.00
	16 - 20 คน	6	12.00
	20 คนขึ้นไป	1	2.00
	รวม	50	100

จากตารางที่ 43 จะเห็นได้ว่าครูจำนวน 1 ใน 2 ของทั้งหมด หรือร้อยละ 50.00 เห็นว่าผู้เข้ารับการฝึกงานอาชีพควรจะศึกษาทั้งในระดับชั้น ม.4-5-6 รองลงไป คือร้อยละ 24.00, 12.00 และ 2.00 เห็นว่าผู้เข้ารับการฝึกควรจะศึกษาในระดับชั้น ม.6, ม.5 และ ม.4 ตามลำดับ นอกจากนั้นยังพบอีกว่าครูร้อยละ 2.00 มีความเห็นว่าคุณเข้ารับการฝึกควรจะศึกษาในระดับชั้น ม.5-6

ค่าขนส่งสมบัติก่อนการฝึกนั้นครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 86.00 เห็นว่านักเรียนควรมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมากพอสมควร รองลงไปคือร้อยละ 6.00 เท่ากันที่เห็นว่านักเรียนควรมีความรู้ทฤษฎีเป็นอย่างดี และรู้ปฏิบัติบ้างเล็กน้อย และมีความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเพียงเล็กน้อย จำนวนครูน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.00 ที่เห็นว่านักเรียนไม่จำเป็นต้องมีความรู้ภาคปฏิบัติก็ได้

ค่าการแต่งตัว ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 96.00 มีความเห็นว่านักเรียนควรแต่งชุดฝึก ในขณะที่ร้อยละ 2.00 ที่เหลือเท่ากันเห็นว่าควรแต่งชุดตามสบาย และชุดนักเรียน ในการแสดงความเห็นถึงกล่าวครู 1 คน ในจำนวน 45 คน หรือในจำนวนร้อยละ 96.00 ใกล้เคียงความเห็นเพิ่มเติมว่านอกจากนักเรียนจะแต่งชุดฝึกแล้วนักเรียนควรมีอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุควย เช่น หมวก แวนตา จูงมือ และรองเท้า เป็นต้น

ค่าอาหารปฏิบัติคนในสถานประกอบการระหว่างการฝึกงานอาชีพ ปรากฏว่าครูทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 เห็นว่า นักเรียนควรจะปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการ

ค่าจำนวนนักเรียนที่จะเข้ารับการฝึกแต่ละครั้งในสถานประกอบการแต่ละแห่ง ปรากฏว่า ครูร้อยละ 26.00 เห็นว่าควรมีจำนวนประมาณ 5-10 คน ร้อยละ 22.00 เห็นว่าควรมีจำนวน 2-3 คน ร้อยละ 18.00 เห็นว่าควรมีจำนวน 11-15 คน ร้อยละ 12.00 เห็นว่าควรมีจำนวน 16-20 คน และร้อยละ 2.00 ที่เห็นว่าควรมีจำนวน 20 คนขึ้นไป

ตารางที่ 44 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์วิธีการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครุ	ร้อยละ
1	วิธีฝึกที่เหมาะสม เรียนภาคทฤษฎีที่โรงเรียน และฝึกที่สถาน ประกอบการ เรียนทฤษฎีและฝึกที่โรงเรียนแล้วฝึกเพิ่มเติมที่ สถานประกอบการ เรียนและฝึกที่สถานประกอบการ	3 45 2	6.00 90.00 4.00
	รวม	50	100
2	วิธีฝึกเมื่อคำนึงถึงผู้เข้ารับการฝึก เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ทำงาน 1 อย่าง คนเดียวทำงาน 1 อย่าง เป็นหมู่ทำงาน 1 อย่าง อื่น ๆ (ทั้ง 3 วิธีผสมกันไป)	22 19 8 1	44.00 38.00 16.00 2.00
	รวม	50	100
3	กระบวนการในการฝึก ฝึกให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ ฝึกหลาย ๆ อย่างผสมกัน ฝึกสลับกันเป็นช่วง ๆ ตามลักษณะของงาน อื่น ๆ (ทั้ง 3 วิธีผสมกัน)	34 3 12 1	68.00 6.00 24.00 2.00
	รวม	50	100

จากตารางที่ 44 จะเห็นว่าครุส่วนใหญ่ร้อยละ 90.00 เห็นว่าควรเรียนทฤษฎี
และฝึกที่โรงเรียน แล้วฝึกเพิ่มเติมที่สถานประกอบการ รองลงไปที่ร้อยละ 6.00 เห็นว่า
ควรเรียนทฤษฎีที่โรงเรียนแล้วฝึกที่สถานประกอบการ และร้อยละ 4.00 เห็นว่าควรจะ

เรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติที่สถานประกอบการ

คำนวณวิธีการฝึกเมื่อคำนึงถึงผู้เข้ารับการฝึก ปรากฏว่าครูร้อยละ 44.00 เห็นว่าควรฝึกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 1 ห้องเรียนหนึ่งอย่าง รองลงไปคือร้อยละ 38.00 เห็นว่าควรฝึกเดี่ยว ร้อยละ 16.00 เห็นว่าควรฝึกเป็นคู่ และร้อยละ 2.00 ที่เห็นว่าควรจะฝึกทั้งกลุ่ม-เดี่ยว และคู่ 1 ห้องเรียน 1 อย่าง สลับกันไป

คำนวณกระบวนการในการฝึก ปรากฏว่าครูร้อยละ 68.00 เห็นว่าควรฝึกให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ แล้วค่อยฝึกอย่างอื่น รองลงไปคือร้อยละ 24.00 เห็นว่าควรจะฝึกสลับกันเป็นช่วง ๆ ตามลักษณะของงาน ร้อยละ 6.00 เห็นว่าควรฝึกหลาย ๆ อย่างผสมกันไป และร้อยละ 2.00 ที่เห็นว่าอาจจะใช้ทั้ง 3 วิธี ผสมกันไปตามความเหมาะสม

ตารางที่ 45 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์เวลาในการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครุ	ร้อยละ
1	วิธีที่เหมาะสมสำหรับการฝึก		
	ทุกวัน	6	12.00
	จันทร์-ศุกร์	20	40.00
	จันทร์-พุธ-ศุกร์	9	18.00
	อังคาร-พฤหัสบดี-เสาร์	1	2.00
	เสาร์-อาทิตย์	2	4.00
	เสาร์หรืออาทิตย์	2	4.00
	วันศุกร์	5	10.00
	อื่น ๆ (วันที่มีปฏิบัติ, จันทร์-เสาร์, วันปฏิบัติ และวันหยุด) รวม	50	100
2	เวลาที่ควรฝึกแต่ละวัน		
	เช้า	5	10.00
	บ่าย	2	4.00
	ทั้งวัน	43	86.00
	รวม	50	100
3	จำนวนชั่วโมงที่ควรฝึกในแต่ละวัน		
	3 ชั่วโมง	2	4.00
	4 ชั่วโมง	6	12.00
	5 ชั่วโมง	2	4.00
	6 ชั่วโมง	8	16.00
	6 - 8 ชั่วโมง	31	62.00
	อื่น ๆ (3-4 ชั่วโมง)	1	2.00
	รวม	50	100

ตารางที่ 45 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
4	ช่วงเวลาที่ต้องฝึก		
	เปิดภาคเรียนโดยฝึกในวันที่มีปฏิบัติ	13	26.00
	ปิดภาคเรียนต้น	1	2.00
	ปิดภาคเรียนปลาย	23	46.00
	ทั้งปิดภาคเรียนต้นและภาคเรียนปลาย	11	22.00
	อื่นๆ (ปิดภาคเรียนต้นและวันหยุด, ปิดภาคเรียนต้นและวันที่มีปฏิบัติ)	2	4.00
	รวม	50	100
5	จำนวนภาคเรียนที่ต้องฝึกในแต่ละปี		
	1 ภาคเรียน	32	64.00
	2 ภาคเรียน	18	36.00
	รวม	50	100
6	ระยะเวลาในการฝึกในแต่ละภาคเรียน		
	1 เดือน	22	44.00
	2 เดือน	12	24.00
	3 เดือน	7	14.00
	4 เดือน	7	14.00
	อื่นๆ (1.5 เดือน, 1 สัปดาห์)	2	4.00
	รวม	50	100

จากตารางที่ 45 จะเห็นได้ว่า ครูที่มีความเห็นว่าวันที่เหมาะสมสำหรับการฝึกงานอาชีพ คือวันจันทร์-ศุกร์ มีจำนวนร้อยละ 40.00 รองลงไปคือ วันจันทร์-พุธ-ศุกร์ ร้อยละ 18.00 ทุกวัน ร้อยละ 12.00 วันศุกร์ ร้อยละ 10.00 วันเสาร์-อาทิตย์ และ

วันเสาร์หรืออาทิตย์ ร้อยละ 4.00 เท่ากัน และวันอังคาร-พฤหัสบดี-เสาร์ ร้อยละ 2.00 นอกจากนั้นยังพบอีกว่า ครูร้อยละ 10.00 มีความเห็นแตกต่างจากที่กล่าวมาโดยเห็นว่าวันที่เหมาะสมสำหรับการฝึกงานอาชีพคือวันที่มีปฏิบัติ วันจันทร์-เสาร์ และทั้งวันที่มีปฏิบัติ และวันหยุด

คำนวณเวลาที่ควรฝึกในแต่ละวัน ปรากฏว่าครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 86.00 เห็นว่าควรจะฝึกทั้งวัน รองลงไปที่ร้อยละ 10.00 และร้อยละ 4.00 ที่เห็นว่าควรจะฝึกในช่วงเวลาเช้าและบ่าย ตามลำดับ

คำนวณเวลาเป็นชั่วโมงในการฝึกแต่ละวันนั้นปรากฏว่าครูเห็นว่าควรจะฝึกวันละ 6-8 ชั่วโมง ร้อยละ 62.00 รองลงไปที่ร้อยละ 16.00 เห็นว่าควรจะฝึกวันละ 6 ชั่วโมง ร้อยละ 12.00 เห็นว่าควรจะฝึกวันละ 4 ชั่วโมง และร้อยละ 4.00 เท่ากัน ที่เห็นว่าควรฝึกวันละ 3 ชั่วโมง และ 5 ชั่วโมง นอกจากนั้นครูร้อยละ 2.00 มีความเห็นแตกต่างจากที่กล่าวมาโดยเห็นว่าควรจะฝึกวันละ 3-4 ชั่วโมง

คำนวณช่วงเวลาในการฝึกแต่ละครั้งนั้นปรากฏว่าครูร้อยละ 46.00 เห็นว่าควรฝึกช่วงปิดภาคเรียนปลาย รองลงไปที่ร้อยละ 26.00 เห็นว่าควรฝึกช่วงเปิดภาคเรียนตามปกติ โดยฝึกในวันที่มีชั่วโมงปฏิบัติ ร้อยละ 22.00 เห็นว่าควรฝึกทั้งช่วงปิดภาคเรียนต้นและภาคเรียนปลาย ร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรฝึกช่วงปิดภาคเรียนต้น นอกจากนั้นยังมีครูร้อยละ 4.00 ที่มีความเห็นแตกต่างไปจากที่กล่าวมา คือมีความเห็นว่าควรฝึกช่วงปิดภาคเรียนต้นและวันหยุด และฝึกช่วงปิดภาคเรียนต้นและวันที่มีปฏิบัติ

คำนวณจำนวนภาคเรียนที่ควรฝึก ปรากฏว่าร้อยละ 64.00 เห็นว่าควรฝึก 1 ภาคเรียนเท่านั้น และร้อยละ 36.00 เห็นว่าควรฝึกทั้ง 2 ภาคเรียน

คำนวณระยะเวลาในการฝึกแต่ละภาคเรียน ปรากฏว่าครูร้อยละ 44.00 เห็นว่าควรฝึกเป็นเวลา 1 เดือน รองลงไปที่ร้อยละ 24.00 เห็นว่าควรฝึกเป็นเวลา 2 เดือน และร้อยละ 14.00 เท่ากัน ที่เห็นว่าควรฝึกเป็นเวลา 3 เดือน และ 4 เดือน นอกจากนั้นยังพบว่าครูร้อยละ 4.00 มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากที่กล่าวมาคือร้อยละ 2.00 เท่ากัน เห็นว่าควรฝึกเป็นเวลา 1.5 เดือน และ 1 สัปดาห์เท่านั้น

ตารางที่ 46 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์ประสานงาน

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครุ	ร้อยละ
1	ผู้ประสานงาน		
	ตัวแทนจากสถานศึกษา	3	6.00
	ตัวแทนจากสถานประกอบการ	2	4.00
	ตัวแทนจากสถานที่ทั้ง 2 แห่งรวมกัน	44	88.00
	อื่น ๆ (หน่วยงานของรัฐบาล)	1	2.00
	รวม	50	100
2	ลักษณะของการประสานงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	เป็นทางการ	34	68.00
	ไม่เป็นทางการ	35	70.00
	ใช้จดหมายหรือเอกสาร	36	72.00
	อื่นๆ (ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ, ใช้โทรศัพท์)	2	4.00
3	การประสานงานก่อนการฝึก เพื่อ....(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	เตรียมการเกี่ยวกับการฝึก	22	44.00
	เลือกและกำหนดสถานที่ฝึก	24	48.00
	กำหนดเวลาและเงื่อนไขในการฝึก	33	66.00
	กำหนดเวลาและข้อปฏิบัติในการประสานงาน	18	36.00
4	การประสานงานระหว่างการฝึก เพื่อ...(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	รับทราบข้อมูล ข่าวสารและปัญหาในการฝึก	20	40.00
	ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการฝึก	38	76.00
	ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการฝึก	32	64.00

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
5	การประสานงานหลังการฝึก เพื่อ... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	ประเมินผลการฝึก	42	84.00
	รับรองผลการฝึก	21	42.00
	ติดตามผลความก้าวหน้าของผู้เข้ารับการฝึก	26	52.00
6	ผู้ที่ควรจะได้รับนิคมชอค่านค่าใช้จ่ายในการประสานงาน		
	สถานประกอบการ	3	6.00
	สถานศึกษา	22	44.00
	ร่วมกันรับผิดชอบ	25	50.00
	รวม	50	100

จากตารางที่ 46 จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 88.00 เห็นว่าผู้ประสานงานควรจะเป็นตัวแทนจากสถานศึกษา และสถานประกอบการร่วมกัน รองลงไปคือร้อยละ 6.00 เห็นว่าควรจะเป็นตัวแทนจากสถานศึกษา และร้อยละ 4.00 เห็นว่าควรจะเป็นตัวแทนจากสถานประกอบการ นอกจากนั้นยังปรากฏว่าครูร้อยละ 2.00 เห็นว่าผู้ประสานงานในการฝึกงานอาชีพควรจะเป็นเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐบาล เช่น เจ้าหน้าที่จากกรมแรงงาน เป็นต้น

ค่านลักษณะของการประสานงาน ซึ่งสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปรากฏว่าครูร้อยละ 72.00, 70.00 และ 68.00 เห็นว่าควรจะประสานงานโดยวิธีใช้จดหมายหรือเอกสาร ไม่เป็นทางการและเป็นทางการ ตามลำดับ นอกจากนั้นยังปรากฏว่ามีครูร้อยละ 4.00 มีความเห็นแตกต่างจากที่กล่าวมา คือร้อยละ 2.00 เท่ากันที่มีความเห็นว่าควรจะใช้วิธีที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการผสมกัน และควรจะใช้โทรศัพท์ในกรณีจำเป็น

ด้านการประสานงานก่อนการฝึก ซึ่งสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ เช่นเดียวกับปรากฏว่าครูร้อยละ 66.00 เห็นว่าควรเป็นการประสานงานเพื่อกำหนดเวลาและเงื่อนไขในการฝึก รองลงไป คือร้อยละ 48.00, 44.00 และ 36.00 มีความเห็นว่าเพื่อเลือกและกำหนดสถานที่ฝึก เพื่อเตรียมการเกี่ยวกับการฝึก และเพื่อกำหนดเวลาและข้อปฏิบัติในการประสานงาน ตามลำดับ

ด้านการประสานงานระหว่างการฝึก ซึ่งสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 76.00, 64.00 และ 40.00 มีความเห็นว่าควรประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการฝึก เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการฝึก และเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารและปัญหาในการฝึก ตามลำดับ

ด้านการประสานงานหลังการฝึก ซึ่งสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปรากฏว่าครูร้อยละ 84.00, 52.00, 42.00 เห็นว่าควรประสานงานเพื่อการประเมินผล เพื่อติดตามผลความก้าวหน้าของผู้เข้ารับการฝึก และเพื่อรับรองผลการฝึกโดยให้สถานศึกษาออกใบรับรองหรือประกาศนียบัตรให้ผู้ที่ผ่านการฝึกงาน ตามลำดับ

ส่วนด้านค่าใช้จ่ายในการประสานงาน ปรากฏว่าครู 1 ใน 2 ของจำนวนทั้งหมดคือร้อยละ 50.00 เห็นว่าควรจะมีติดชอชมร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ รองลงไปคือร้อยละ 44.00 และ 6.00 ที่เห็นว่าควรจะให้สถานศึกษาเป็นฝ่ายรับผิดชอบ และให้สถานประกอบการเป็นฝ่ายรับผิดชอบ ตามลำดับ

ตารางที่ 47 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์และภาระควบคุมการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครุ	ร้อยละ
1	ผู้ฝึก		
	เจ้าของสถานประกอบการ	3	6.00
	ครู	2	4.00
	ครูและเจ้าของสถานประกอบการ	1	2.00
	ครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	22	44.00
	เจ้าของสถานประกอบการและเจ้าหน้าที่เทคนิค		
	ในสถานประกอบการ	2	4.00
	ครูเจ้าของสถานประกอบการและเจ้าหน้าที่เทคนิค		
	ในสถานประกอบการ	19	38.00
	อื่นๆ (เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ)	1	2.00
	รวม	50	100
2	เวลาในการฝึก		
	วันละ 1 ครั้ง	4	8.00
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	26	52.00
	2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง	9	18.00
	เดือนละ 1 ครั้ง	5	10.00
	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	5	10.00
	อื่น ๆ (วันเว้นวัน)	1	2.00
		รวม	50
3	ผู้ควบคุมการฝึก		
	เจ้าของสถานประกอบการ	1	2.00
	เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	20	40.00
	เจ้าของฯและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	10	20.00
	ครู	2	4.00

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
3	ผู้ควบคุมการฝึก		
	เจ้าของาและครู	4	8.00
	เจ้าหน้าที่เทคนิคและครู	11	22.00
	อื่นๆ (ครู, เจ้าของา และเจ้าหน้าที่เทคนิค ในสถานประกอบการ)	2	4.00
	รวม	50	100

จากตารางที่ 47 จะเห็นได้ว่าครูร้อยละ 44.00 มีความเห็นว่าผู้นิเทศนักเรียนขณะฝึกงานอาชีพควรจะเป็นครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ รองลงไปคือร้อยละ 38.00 เห็นว่าควรจะเป็นครู-เจ้าของสถานประกอบการ และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ร้อยละ 6.00 เห็นว่าควรจะเป็นเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 4.00 เท่ากัน เห็นได้ว่าควรจะเป็นครู และควรจะเป็นเจ้าของสถานประกอบการ-เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรจะเป็นครูและเจ้าของสถานประกอบการ นอกจากนั้นยังพบว่า ครูร้อยละ 2.00 มีความเห็นว่าผู้นิเทศควรจะเป็นเจ้าหน้าที่ในสถานประกอบการเพียงฝ่ายเดียว

ด้านเวลาในการนิเทศ ปรากฏว่าครูมากกว่าครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 52.00 เห็นว่าควรจะนิเทศสัปดาห์ละ 1 ครั้ง รองลงไปคือร้อยละ 18.00 เห็นว่าควรจะนิเทศ 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง ร้อยละ 10.00 เท่ากันเห็นว่าควรนิเทศเดือนละ 1 ครั้ง และภาคเรียนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 8.00 เห็นว่าควรนิเทศวันละ 1 ครั้ง นอกจากนั้นยังพบว่าครูร้อยละ 20.00 เห็นว่าควรนิเทศวัน-เว้นวัน

ด้านผู้ควบคุมการฝึก ปรากฏว่าครูร้อยละ 40.00 เห็นว่าควรจะควบคุมการฝึกโดยเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ รองลงไปคือ ร้อยละ 22.00 เห็นว่าควรควบคุมโดยครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ร้อยละ 20.00 เห็นว่าควร

ควบคุมโดยเจ้าของ-และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ร้อยละ 8.00 เห็นว่า
ควรจะควบคุมโดยครูและเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 4.00 เห็นว่าควรควบคุมโดย
ครู และร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรควบคุมโดยเจ้าของสถานประกอบการ นอกจากนั้น
ยังพบว่าครู ร้อยละ 4.00 เห็นว่าควรควบคุมโดยครู-เจ้าของ-เจ้าหน้าที่ในสถาน
ประกอบการ

ตารางที่ 48 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์ค่าใช้จ่าย

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครุ	ร้อยละ
1	ค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เข้ารับการฝึก		
	จ่ายค่าวัสดุฝึกต่อหัว	8	16.00
	ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย	7	14.00
	ได้รับค่าตอบแทน	24	48.00
	จ่ายค่าใช้จ่ายส่วนตัว	11	22.00
	รวม	50	100
2	ความช่วยเหลือที่รัฐบาลควรช่วยเหลือสถานประกอบการ		
	ลดหย่อนภาษีให้	20	40.00
	จ่ายค่าวัสดุฝึก	15	30.00
	เผยแพร่ชื่อเสียงให้	10	20.00
	ไม่ต้องให้ความช่วยเหลือ	4	8.00
อื่น ๆ (สนับสนุนเทคนิคการผลิต)	1	2.00	
	รวม	50	100
3	ความช่วยเหลือที่ครูหวังจะได้รับจากรัฐบาล		
	ค่าพาหนะในการออกนิเทศ	15	30.00
	ค่าเบี้ยเลี้ยงในการออกนิเทศ	15	30.00
	ลดชั่วโมงในการสอนให้ลดลง	4	8.00
อื่นๆ (ไม่ต้องการ, ทั้งเบี้ยเลี้ยงและพาหนะ)	16	32.00	
	รวม	50	100
4	จำนวนเงินที่รัฐบาลควรช่วยเหลือสถานประกอบการ		
	ต่อ 1 ภาคเรียน		
	500 - 1,000 บาท	6	12.00
1,100 - 1,500 บาท	5	10.00	

ตารางที่ 48 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
4	จำนวนเงินที่รัฐบาลควรช่วยเหลือสถานประกอบการ ต่อ 1 ภาคเรียน		
	1,600 - 2,000 บาท	7	14.00
	2,100 - 2,500 บาท	10	20.00
	อื่น ๆ (ไม่ต้องช่วยเงิน, 5,000-10,000 บาท)	3	6.00
	ไม่ตอบคำถาม	19	38.00
	รวม	50	100
5	จำนวนเงินที่ครูหวังจะได้รับความช่วยเหลือในการ ออกนิเทศ ต่อ 1 ภาคเรียน		
	500 บาท	2	4.00
	700 บาท	1	2.00
	1,000 บาท	4	8.00
	ขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายจริง	34	68.00
	อื่น ๆ (ตามอัตราการเบิกจ่ายของครู)	1	2.00
	ไม่ตอบคำถาม	8	16.00
	รวม	50	100

จากตารางที่ 48 จะเห็นว่าครูละ 48.00 เห็นว่านักเรียนที่เข้าไปฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการควรจะได้รับค่าตอบแทน รองลงมาคือ ร้อยละ 22.00 เห็นว่านักเรียนควรจะได้รับค่าใช้จ่ายส่วนตัว ร้อยละ 16.00 เห็นว่าไม่ควรเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ และร้อยละ 14.00 เห็นว่าควรจ่ายค่าวัสดุฝึกต่อหัว

ด้านความช่วยเหลือที่รัฐบาลควรช่วยเหลือสถานประกอบการนั้น ปรากฏว่าครูละ 40.00 เห็นว่าควรจะช่วยลดภาษีให้ รองลงไปคือร้อยละ 30.00 เห็นว่า

รัฐบาลควรจ่ายค่าวัสดุฝึกให้สถานประกอบการ ร้อยละ 20.00 เห็นว่าควรจะเผยแพร่ชื่อเสียงให้ และร้อยละ 8.00 เห็นว่าไม่ควรจะให้ความช่วยเหลือใด ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีครูร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรจะให้ความช่วยเหลือโดยการสนับสนุนเทคนิคการผลิต

ด้านความช่วยเหลือจากรัฐบาลที่ครูหวังจะได้รับ ปรากฏว่าครูร้อยละ 30.00 เท่ากัน เห็นว่าควรได้รับค่าพาหนะและค่าเบี้ยเลี้ยงในการออกนิเทศ รองลงไปคือร้อยละ 8.00 เห็นว่าควรจะลดชั่วโมงในการสอนให้น้อยลง นอกจากนั้นยังพบว่าครูมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากที่กล่าวมา ร้อยละ 32.00 คือเห็นว่าการจะได้รับความช่วยเหลือทั้งค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงในการออกนิเทศ ควรจะได้รับทั้งค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง และลดชั่วโมงในการสอนลงด้วย นอกจากนั้นยังเห็นว่าไม่ควรจะได้รับความช่วยเหลือใด ๆ

ด้านความช่วยเหลือด้านการเงินที่รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือสถานประกอบการ ศึกษาคำถามที่ว่าถ้ารัฐบาลให้ความช่วยเหลือสถานประกอบการควรช่วยเหลือเท่าใด ปรากฏว่าร้อยละ 20.00 เห็นว่าควรให้ความช่วยเหลือ 2,100-2,500 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน ร้อยละ 14.00 เห็นว่าควรให้ความช่วยเหลือ 1,600-2,000 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน ร้อยละ 12.00 เห็นว่าควรให้ความช่วยเหลือ 500-1,000 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน และร้อยละ 10.00 เห็นว่าควรให้ความช่วยเหลือ 1,100-1,500 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน นอกจากนั้นปรากฏว่าครูร้อยละ 6.00 มีความเห็นนอกเหนือจากที่กล่าวมา คือเห็นว่าไม่ควรให้ความช่วยเหลือเป็นเงิน ควรให้ความช่วยเหลือ 5,000-10,000 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน อย่างไรก็ตาม มีครูร้อยละ 38.00 ไม่ตอบคำถามนี้

ด้านความช่วยเหลือในการนิเทศ ปรากฏว่าครูร้อยละ 68.00 เห็นว่าควรได้รับค่าใช้จ่ายในการออกไปนิเทศนักเรียนที่ฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการโดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายจริงในการนิเทศแต่ละครั้ง รองลงไปคือร้อยละ 8.00 เห็นว่าควรได้รับ 1,000 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน ร้อยละ 4.00 เห็นว่าควรได้รับ 500 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน และร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรได้รับ 700 บาท ต่อ 1 ภาคเรียน นอกจากนั้นยังมีครูร้อยละ 2.00 มีความเห็นแตกต่างจากที่กล่าวมา โดยเห็นว่าการจะได้รับค่าใช้จ่ายในการออกนิเทศตามอัตราของการเบิกจ่าย โดยคำนึงถึงระดับตำแหน่งของครูแต่ละคน อย่างไรก็ตาม มีครู ร้อยละ 16.00 ไม่ตอบคำถามนี้

ตารางที่ 49 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์-อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครุ	ร้อยละ
1	สภาพของเครื่องมือ (ทยอยได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	ใหม่	4	8.00
	พร้อมใช้งาน	35	70.00
	คงทนถาวร	18	36.00
	ปลอดภัยสำหรับผู้เข้ารับการฝึก	42	84.00
2	อื่นๆ (ทั้งมีความพร้อม, คงทนถาวรและมีความปลอดภัย)	1	2.00
	ความสามารถในการทำงานของ เครื่องมือ		
	ผลิตชิ้นงานได้ตามที่ต้องการในเวลาที่เหมาะสม	15	30.00
	ใช้งานได้เฉพาะอย่าง	18	36.00
	ใช้งานได้หลายอย่าง	16	32.00
3	อื่นๆ (ทั้งผลิตชิ้นงานได้ตามที่ต้องการและใช้งานได้หลายอย่าง)	1	2.00
	รวม	50	100
3	จำนวนเครื่องมือ		
	มีมากเกินไปจนจำนวนผู้เข้ารับการฝึกเพื่อป้องกันการใช้		
	ขาดแคลน	18	36.00
	มีจำนวนเท่ากับผู้เข้ารับการฝึก	28	56.00
	มีไม่ครบตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกก็ได้	4	
	รวม	50	100

จากตารางที่ 49 จะเห็นได้ว่า ครุส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกงานอาชีพตลอดจนวัสดุ-อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรจะมีความปลอดภัยต่อผู้เข้ารับการ

ฝึก และควรจะมีค่ารวมทั้งที่จะใช้งาน โดยมีค่าร้อยละ 84.00 และ 70.00 ตามลำดับ
 รองลงไปคือร้อยละ 36.00 เห็นว่าควรจะมีค่าคงทนถาวร และร้อยละ 8.00 เห็นว่า
 ควรจะมีสภาพที่ใหม่ นอกจากนั้นยังปรากฏว่ามีครุร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรจะมีสภาพทั้ง
 หมดที่จะใช้งาน คงทนถาวรและปลอดภัยสำหรับผู้ใช้หรือผู้เข้ารับการฝึก

คำนวณความสามารถของเครื่องมือปรากฏว่าร้อยละ 36.00 เห็นว่าควรจะใช้งาน
 ใดหลาย ๆ อย่างสลับกันไป ร้อยละ 32.00 เห็นว่าควรจะใช้งานได้เฉพาะอย่าง และ
 ร้อยละ 30.00 เห็นว่าควรจะสามารถผลิตชิ้นงานได้ตามความต้องการในเวลาที่เหมาะสม
 นอกจากนั้นยังพบว่าครุร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรจะสามารถผลิตชิ้นงานได้ตามความ
 ต้องการในเวลาที่เหมาะสมและใช้งานใดหลาย ๆ อย่าง

คำนวณจำนวนเครื่องมือในการฝึก ปรากฏว่าครุร้อยละ 56.00 เห็นว่าควรมี
 ครอบคลุมจำนวนนักเรียนหรือผู้เข้ารับการฝึก รองลงไปคือร้อยละ 36.00 และร้อยละ
 8.00 เห็นว่าควรมีจำนวนมากกว่าจำนวนผู้เข้ารับการฝึก เพื่อป้องกันการขาดแคลนและ
 เห็นว่ามีไม่ครอบคลุมจำนวนผู้เข้ารับการฝึกก็ได้

ตารางที่ 50 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์สำนักงานที่ฝึกงานอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลักษณะของสถานที่ฝึก	จำนวนครู	ร้อยละ
มีขนาดเหมาะสมกว้างขวางเพียงพอกับจำนวนผู้เข้ารับการฝึก	46	92.00
มีพื้นที่สะอาด	37	74.00
มีแสงสว่างเพียงพอ	44	88.00
มีห้องเก็บวัสดุที่มีคอกขิกและมีแสงสว่างเพียงพอ	37	74.00
มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	46	92.00
มีที่เก็บขยะหรือเศษวัสดุที่มีฝาปิดมิดชิด	33	66.00
มีป้ายนิเทศและประกาศคำเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	42	84.00
มีความสะอาดและปลอดภัย	47	94.00
ปราศจากการรบกวนจากภายนอก	31	62.00
มีเครื่องมือคัม เพลิง	36	72.00
มีเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ห้องสุขาและน้ำดื่ม	42	84.00
มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฐมพยาบาล	42	84.00
อื่นๆ (มีสวัสดิการเมื่อผู้เข้ารับการฝึกเจ็บป่วย, มีตู้เก็บของใช้ส่วนตัว, มีที่เล่นกีฬา)	2	4.00

จากตารางที่ 50 พบว่า ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 94.00 เห็นว่า สถานที่ฝึกงานอาชีพควรมีความสะอาดและปลอดภัยสำหรับผู้เข้ารับการฝึก รองลงไปที่ครูร้อยละ 92.00 เท่ากัน เห็นว่าควรมีขนาดเหมาะสมกว้างขวาง และเห็นว่าควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ร้อยละ 88.00 เห็นว่าควรมีแสงสว่างเพียงพอ ร้อยละ 84.00 เท่ากัน เห็นว่าควรมีป้ายนิเทศและประกาศคำเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย เห็นว่าควรมีเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ห้องสุขาและน้ำดื่ม และเห็นว่าควรมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฐมพยาบาล ร้อยละ 74.00 เท่ากัน เห็นว่าควรมีพื้นที่สะอาด และเห็นว่าควรมีห้องเก็บวัสดุที่มีคอกขิกและมีแสงสว่างเพียงพอ ร้อยละ 72.00 เห็นว่าควรมี

เครื่องมือคัมเพลิง ร้อยละ 66.00 เห็นว่าควรมีที่เก็บขยะหรือเศษวัสดุที่มีฝาปิดมิดชิด
ร้อยละ 62.00 เห็นว่าควรปราศการรบกวนจากภายนอก

นอกจากนี้ยังพบว่าครู ร้อยละ 4.00 มีความเห็นต่างจากที่กล่าวมา
โดยสามารถแบ่งเป็นความคิด เห็นว่าควรมีสวัสดิการสำหรับผู้เข้ารับการฝึกที่เจ็บป่วย และ
เห็นควรมีตู้เก็บของใช้ส่วนตัวพร้อมทั้งมีสถานที่เล่นกีฬาในร่ม เช่น เทเบิลเทนนิส เป็นต้น

ตารางที่ 51 แสดงเงื่อนไขของครุภัณฑ์ประเมินผลการฝึก

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
1	เวลาในการประเมินผล		
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	13	26.00
	2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง	22	44.00
	เดือนละ 1 ครั้ง	11	22.00
	2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	1	2.00
	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3	6.00
	รวม	50	100
2	ผู้ประเมินผล		
	ครู	2	4.00
	ครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	23	46.00
	ครู เจ้าชองฯ และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถาน ประกอบการ	18	36.00
	เจ้าชองฯ และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	1	2.00
	เจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ	3	6.00
	ครูและเจ้าชองสถานประกอบการ	3	6.00
รวม	50	100	
3	อัตราส่วนการให้คะแนนภาคปฏิบัติ: ภาคทฤษฎีในการ เรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม		
	60 : 40	3	6.00
	70 : 30	27	54.00
	80 : 20	20	40.00
	รวม	50	100

ตารางที่ 51 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
4	อัตราส่วนในการให้คะแนนในการประเมินผลร่วมกัน ระหว่างโรงเรียนกับสถานประกอบการ		
	50 : 50	30	60.00
	70 : 30	4	8.00
	60 : 40	6	12.00
	80 : 20	3	6.00
	อื่น ๆ (30:70, 40:60)	7	14.00
	รวม	50	100

จากตารางที่ 51 พบว่าครูร้อยละ 44.00 เห็นว่า ควรประเมินผลการฝึกงาน อาชีพทุก ๆ 2 สัปดาห์ รองลงไปที่ร้อยละ 26.00 เห็นว่าควรประเมินผลสัมพัทธ์ละ 1 ครั้ง ร้อยละ 22.00 เห็นว่าควรประเมินผลเดือนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 6.00 เห็นว่า ควรประเมินผลภาคเรียนละ 1 ครั้ง และร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรประเมินผล 2 เดือน ต่อ 1 ครั้ง

ค่านั้ประเมินผลการฝึกปรากฏว่า ครูร้อยละ 46.00 เห็นว่าผู้ประเมินผลควรจะเป็นครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ รองลงไปที่ร้อยละ 36.00 เห็นว่า ควรจะเป็นครู-เจ้าของสถานประกอบการและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ ร้อยละ 6.00 เท่ากัน เห็นว่าควรจะเป็นเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ และเห็นว่า ควรจะเป็นครูและเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 4.00 เห็นว่า ควรเป็นครูเพียงฝ่ายเดียว และร้อยละ 2.00 เห็นว่าควรเป็นเจ้าของสถานประกอบการและเจ้าหน้าที่เทคนิค ในสถานประกอบการ

ค่านั้การกำหนดอัตราส่วนระหว่างคะแนนภาคปฏิบัติ ต่อคะแนนภาคทฤษฎีของการ เรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม ปรากฏว่าครูร้อยละ 54.00 เห็นว่าควรกำหนดในอัตราส่วน

70:30 รองลงไปคือร้อยละ 40.00 และร้อยละ 6.00 เห็นว่าควรกำหนดในอัตราส่วน 80:20 และ 60:40 ตามลำดับ

ด้านอัตราส่วนในการประเมินร่วมกันปรากฏว่าครุร้อยละ 60.00 เห็นว่าควรกำหนดอัตราส่วนการให้คะแนนของฝ่ายสถานศึกษาต่อฝ่ายสถานประกอบการเท่ากันคือ 50:50 ร้อยละ 12.00, 8.00 และ 6.00 ตามลำดับ ที่เห็นว่าจะกำหนด 60:40, 70:30 และ 80:20 นอกจากนั้นยังพบว่าครุร้อยละ 14.00 มีความเห็นแตกต่างจากที่กล่าวมา โดยเห็นว่าจะกำหนด 30.70 และ 40.60

ตารางที่ 52 แสดงเงื่อนไขของครูด้านการปรับปรุงและส่งเสริมการฝึก
(ตอบไข้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครู	ร้อยละ
1	การปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการฝึกที่ยังขาดทักษะ		
	ผู้เข้ารับการฝึกเสนอว่าควรจะมีอะไรเพิ่มเติม	14	28.00
	ผู้ประเมินผล เสนอว่าควรจะมีอะไรเพิ่มเติม	36	72.00
2	เพิ่มความรู้อาสาสมัครให้แล้วให้ฝึกเพิ่มเติม	25	50.00
	การปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีแล้ว		
	ออกใบรับรองหรือประกาศนียบัตรให้	33	66.00
	ประเมินผล เป็นระดับคะแนนให้	19	38.00
	ติดต่อที่ทำงานให้	23	46.00
อื่น ๆ (รับเป็นลูกจ้าง, ประเมินผลว่าผ่านหรือไม่ผ่าน, อบรมเทคนิคใหม่ให้)	3	6.00	

จากตารางที่ 52 จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.00 เห็นว่า ควรจะปฏิบัติต่อผู้ที่ยังขาดทักษะโดยให้ผู้ประเมินผลเสนอว่าควรจะมีอะไรเพิ่มเติม รองลงไปคือร้อยละ 50.00 เห็นว่าควรจะมีเพิ่มความรู้ภาคทฤษฎีแล้วจึงให้ฝึกเพิ่มเติม และร้อยละ 28.00 เห็นว่าควรให้นักเรียน หรือครูให้ผู้เข้ารับการฝึกเอง เสนอว่าควรจะมีอะไรเพิ่มเติม

ด้านการปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีแล้วนั้นปรากฏว่าครูร้อยละ 66.00 เห็นว่าควรออกใบรับรองการผ่านการฝึกงานอาชีพหรือประกาศนียบัตรให้ รองลงไปคือร้อยละ 46.00 เห็นว่าควรติดต่อหรือแนะนำสถานที่ทำงานให้ ร้อยละ 38.00 (เห็นว่าควรประเมินผลเป็นระดับคะแนนให้ นอกจากนั้นยังพบว่าครูร้อยละ 6.00 มีความเห็นแตกต่างไปจากที่กล่าวมาโดยสามารถแบ่ง เป็นความเห็นที่ว่า ควรให้รางวัลสถานประกอบการรับนักเรียนที่มีทักษะดีแล้ว เข้าเป็นลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น ๆ ครูให้ประเมินผลเป็นผ่าน หรือไม่ผ่านการฝึกงานเท่านั้นโดยไม่ต้องประเมินผลเป็นระดับคะแนน และ

เห็นว่าควรอบรมเทคนิคการผลิตใหม่ ๆ ให้

จะเห็นได้ว่าครุมีเงื่อนไขต่อการดำเนินงานอาชีพในสถานประกอบการทั้ง 10 คำน
แตกต่างกันไป เงื่อนไขดังกล่าวจะมีความสอดคล้องกับเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการ
เพียงใดนั้น จะกล่าวถึงในการวิเคราะห์ตอนที่ 3 ต่อไป

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสถานภาพส่วนตัวบางคน ความคาดหวังและเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการกับสถานภาพส่วนตัวบางคน ความคาดหวังและเงื่อนไขของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการฝึกงานอาชีพของนักเรียน

ตอนที่ 3 นี้ แบ่งการเปรียบเทียบออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 3.1 เปรียบเทียบสถานภาพส่วนตัวบางคนของเจ้าของสถานประกอบการกับสถานภาพส่วนตัวบางคนของครูช่างอุตสาหกรรม
- 3.2 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวังของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการฝึกงานอาชีพของนักเรียน
- 3.3 เปรียบเทียบเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการกับเงื่อนไขของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการฝึกงานอาชีพของนักเรียน

3.1 การเปรียบเทียบสถานภาพส่วนตัวของเจ้าของสถานประกอบการกับสถานภาพส่วนตัวของครูช่างอุตสาหกรรมนี้จะเปรียบเทียบเพียงบางด้านที่น่าสนใจและเป็นข้อมูลที่อาจจะช่วยส่งเสริมให้เข้าใจความคาดหวังและเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการและครูช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการฝึกงานอาชีพได้ดียิ่งขึ้น เช่น สถานภาพส่วนตัวด้าน เพศ อายุ การศึกษา ความรู้เกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรม การเข้าอบรมเกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรม และการมีส่วนร่วมในการฝึกงานอาชีพของนักเรียนเป็นต้น โดยจะพิจารณาจากร้อยละที่สูงที่สุด ซึ่งแสดงในตารางที่ 7-8 และตารางที่ 30-31 ดังนี้

เจ้าของสถานประกอบการมากกว่าครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 53.70 เป็นชาย และที่เหลือร้อยละ 46.30 เป็นหญิง ในขณะที่ครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 92.00 เป็นชาย และเพียงร้อยละ 8.00 เท่านั้นที่เป็นหญิง

ด้านอายุ ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการมีอายุระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด คือมีจำนวนร้อยละ 29.63 ส่วนครูมีอายุระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 40.00

ค่าการศึกษา ปรากฏว่าทั้งเจ้าของสถานประกอบการและครูจบการศึกษา
ระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือร้อยละ 32.72 และร้อยละ 72.00 ตามลำดับ แต่เป็นที่น่า
สังเกตว่าเราของสถานประกอบการ ร้อยละ 5.50 จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี
ในขณะที่ไม่มีครูจบการศึกษาในระดับดังกล่าว

ด้านความรู้เกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรมปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ
ส่วนใหญ่คือร้อยละ 82.72 มีความรู้เกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรมโดยการศึกษาด้วยตนเอง
ในขณะที่ครูมีความรู้เกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรมโดยการศึกษาจากสถานศึกษาทั้งหมด ร้อยละ
100 โดยแบ่งเป็นการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอุตสาหกรรมร้อยละ 60.00 และระดับ
ประกาศนียบัตรช่างอุตสาหกรรม ร้อยละ 40.00

ด้านการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรมระหว่างพ.ศ. 2520-
2529 ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่คือร้อยละ 93.21 ไม่เคยเข้ารับการ
อบรมเลย ส่วนครูก็มีจำนวนมากที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม คือมีจำนวนร้อยละ 64.00

ด้านการมีส่วนร่วมในการฝึกงานอาชีพ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ
การส่วนใหญ่คือร้อยละ 82.72 ไม่เคยรับนักเรียนเข้าฝึกงานอาชีพเลย และสถานศึกษา
ส่วนใหญ่คือร้อยละ 81.82 หรือจำนวน 9 แห่ง จากทั้งหมด 11 แห่ง ก็ไม่เคยส่งนักเรียน
ออกไปฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการเช่นเดียวกัน

3.2 การเปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความ
คาดหวังของครูช่างอุตสาหกรรม จะแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ 11 ด้าน ดังแสดงในตาราง
ที่ 53-63 โดยใช้ค่า (z) ที่คำนวณได้ เปรียบเทียบกับค่า (z) ที่เปิดจากตาราง
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 ซึ่งได้ค่า $z = \pm 1.96^1$ (ทั้งสมมุติฐาน 2 ทาง)

¹ชูศรี วงศ์รัตน์, เทคนิคการใช้สถิติเพื่องานวิจัย, หน้า ตารางที่ (z)

ตารางที่ 53 แสดงการเปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวังของครูค่านการฝึกงานอาชีพโดยทั่วไป

ข้อความ	เจ้าของ		ครู		ค่า Z
	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	
1. มีความจำเป็นต่อนักเรียนม.ปลายแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม	0.46	4.67	0.56	4.44	1.11
2. ควรมุ่งสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึก	3.58	3.71	0.64	4.14	-2.30*
3. ควรมุ่งสนองความต้องการของเจ้าของสถานประกอบการ	0.53	4.18	0.86	3.98	1.40
4. ควรมุ่งฝึกตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	0.51	3.72	1.03	3.92	-1.30
5. ควรได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการตามที่เจ้าของสถานประกอบการมีความพอใจ	0.28	4.75	0.57	4.12	5.50*

* $p < .05$

จากตารางที่ 53 จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการ และครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .05$ ข้อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพควรจะมุ่งสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกโดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังต่ำกว่า และข้อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพควรจะได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการตามที่เจ้าของสถานประกอบการมีความพอใจ โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่า

ส่วนความคาดหวังข้อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพมีความจำเป็นต่อนักเรียนม.ปลาย แผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม ควรมุ่งฝึกโดยสนองความต้องการของเจ้าของสถานประกอบการ และควรมุ่งฝึกตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ และครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวัง
ของครูคานผู้เข้ารับการศึกษา

ข้อความ	เจ้าของฯ		ครู		ค่า Z
	s ²	\bar{x}	s ²	\bar{x}	
6. จะช่วยให้ตัดสินใจในกระบวนการของการทำงานได้ดีขึ้น	0.14	4.87	0.31	4.28	7.02*
7. จะช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์กับคนในสังคมดีขึ้น	0.67	4.45	0.56	4.20	2.02*
8. จะช่วยให้เป็นคนตรงต่อเวลา	0.81	3.86	0.43	4.12	-2.23*
9. จะช่วยให้เป็นคนมีนิสัยซื่อสัตย์ในการทำงาน	0.80	3.37	0.72	4.00	-4.53*
10. จะช่วยให้มีความพร้อมในการทำงาน	0.07	4.90	0.52	4.40	4.81*
11. จะช่วยให้มีทักษะในการทำงานดีขึ้น	0.11	4.91	0.24	4.58	4.49*
12. จะช่วยให้มีโอกาสได้งานทำมากขึ้น	0.55	4.57	0.91	4.10	3.13*
13. จะช่วยให้รู้จักรักษาความปลอดภัยในการทำงานดีขึ้น	0.58	4.52	0.36	4.42	0.96
14. จะช่วยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนสูง	0.96	3.52	0.18	3.42	0.58

* $p < .05$

จากตารางที่ 54 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha .05$ ต่อข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้ นักเรียนตัดสินใจในกระบวนการของการทำงานได้ดีขึ้น จะช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์กับคนในสังคมดีขึ้น จะช่วยให้เป็นคนตรงต่อเวลา จะช่วยให้มีนิสัยซื่อสัตย์ในการทำงาน จะช่วยให้มีความพร้อมในการทำงาน จะช่วยให้มีทักษะในการทำงานดีขึ้น และช่วยให้มีโอกาสได้งานทำมากขึ้น โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครู คือ 2 ข้อความแรก และ 3 ข้อความหลัง ส่วนข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้ นักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา และช่วยให้มีนิสัยซื่อสัตย์ในการทำงานนั้น เจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังต่ำกว่าครู

ส่วนข้อความที่ว่า การฝึกงานอาชีพจะช่วยให้นักเรียนรู้จักรักษาความปลอดภัยในการทำงานดีขึ้น และจะช่วยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนสูงขึ้น ปรากฏว่าทั้งเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 55 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวังของครุฑานวิธิการฝึก

ข้อความ	เจ้าของฯ		ครู		ค่า Z
	S ²	\bar{x}	S ²	\bar{x}	
15. ควรมีการปฐมนิเทศผู้เข้ารับการฝึกก่อนการฝึกจริง	0.15	4.84	0.49	4.56	2.71 *
16. ควรฝึกตามคำแนะนำหรือคำสั่งของผู้ควบคุมการฝึก	0.22	4.81	0.36	4.62	1.85
17. ควรมุ่งฝึก เฉพาะทักษะที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานใ้จริง เท่านั้น	1.10	3.56	1.01	3.84	-1.71

*p < .05

จากตารางที่ 55 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า ในการฝึกงานอาชีพควรจะมีการปฐมนิเทศผู้เข้ารับการฝึกก่อนการฝึกจริง โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครู เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

ส่วนข้อความที่ว่า ควรจะฝึกตามคำแนะนำหรือคำสั่งของผู้ควบคุมการฝึกและควรมุ่งฝึก เฉพาะทักษะที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานใ้จริง เท่านั้น ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 56 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวัง
ของครูด้านเวลาในการฝึก

ข้อความ	เจ้าของฯ		ครู		ค่า Z
	S^2	\bar{X}	S^2	\bar{X}	
18. ควรกำหนดไว้อย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้ารับ การฝึกมีทักษะในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	0.09	4.85	0.52	4.42	4.12 *
19. ควรต่อเนื่องหรือติดต่อกัน	0.09	4.88	0.52	4.40	4.59 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 56 จะเห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวัง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า เวลาในการฝึกควรกำหนดไว้อย่างเพียงพอที่จะ
ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี และควรกำหนดไว้อย่าง
ต่อเนื่องหรือติดต่อกัน โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครูเมื่อพิจารณา
จากค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 57 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวัง
ของครูคานการประสานงาน

ข้อความ	เจ้าของฯ		ครู		ค่า Z
	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	
20. ควรมีคณะกรรมการรับผิดชอบ	0.61	4.59	0.52	4.40	1.60
21. จะช่วยให้การดำเนินงานอาชีพมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น	0.18	4.83	0.50	4.34	4.65*

* $p < .05$

จากตารางที่ 57 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า การประสานงานจะช่วยให้การดำเนินงานอาชีพมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครูเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

ส่วนข้อความที่ว่า ควรจะมีคณะกรรมการรับผิดชอบในการประสานงานนั้นปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 58 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวัง
ของครูค่านการนิเทศและการควบคุมการฝึก

ข้อความ	เจ้าของฯ		ครู		ค่า Z
	S ²	\bar{x}	S ²	\bar{x}	
22. จะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกรู้จักปรับปรุง จุดบกพร่องในการปฏิบัติงาน	0.18	4.84	0.49	4.46	2.68 *
23. ควณิเทศโดยผู้ที่มีความรู้และทักษะในวิชาชีพ เป็นอย่างดี	0.10	4.88	0.02	4.62	8.13 *
24. การควบคุมโดยผู้ที่มีความรู้และทักษะในวิชา ชีพเป็นอย่างดี	0.10	4.89	0.32	4.60	10.94 *

*p < .05

จากตารางที่ 58 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวัง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า การนิเทศและการควบคุมการฝึกจะช่วยให้ผู้เข้า
รับการฝึกรู้จักปรับปรุงจุดบกพร่องในการปฏิบัติงาน การนิเทศและการควบคุมโดยผู้ที่มีความรู้
และทักษะในวิชาชีพเป็นอย่างดี โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครู เมื่อ
พิจารณาจากค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 59 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวังของครูด้านค่าใช้จ่าย

ข้อความ	เจ้าของฯ		ครู		ค่า Z
	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	
25. การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานดีขึ้น	1.87	3.33	0.95	4.12	-4.52*
26. การดำเนินงานในสถานประกอบการจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการดำเนินงานในโรงเรียน	0.30	4.69	1.04	4.00	4.59*

* $p < .05$

จากตารางที่ 59 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานดีขึ้น และการดำเนินงานในสถานประกอบการจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการดำเนินงานในโรงเรียน โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังต่ำกว่าครูต่อข้อความแรก และสูงกว่าครูต่อข้อความหลังเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 60 เปรียบเทียบความคาดหวังของ เจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวัง
ของครุฑานวัสดุ-อุปกรณ์และเครื่องมือในการฝึก

ข้อความ	เจ้าของ		ครุฑ		ค่า Z
	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	
27. ครุฑานวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือพร้อมจะ ช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะในวิชาชีพ สูง	0.14	4.88	0.73	4.56	2.58 *

*p < .05

จากตารางที่ 60 กล่าวได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครุฑานวัสดุ-อุปกรณ์และเครื่องมือในการฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครุฑานเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย แม้ว่าความคาดหวังของ ทั้ง 2 ฝ่ายจะอยู่ในระดับสูงที่สุดก็ตาม

ตารางที่ 61 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวัง
ของครูคานสถานที่ฝึก

ข้อความ	เจ้าของ		ครู		ค่า Z
	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	
28. ควรเป็นสถานที่ที่มีขนาดใหญ่	0.98	3.01	0.52	3.28	-2.11 *
29. ควรจะมีความพร้อมที่จะรับนักเรียนเข้าฝึก	0.14	4.90	0.72	4.32	4.77 *
30. จะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นเมื่อให้ความร่วมมือในการฝึก	1.52	3.56	0.56	4.04	-3.34 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 61 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า สถานที่ฝึกงานอาชีพควรเป็นสถานที่ที่มีขนาดใหญ่ ควรจะมีความพร้อมที่จะรับนักเรียนเข้าฝึกจนมา และจะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นเมื่อให้ความร่วมมือในการฝึก โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครูในข้อความที่ 2 ส่วนข้อความแรกและข้อความที่ 3 นั้นปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังต่ำกว่าครูเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 62 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวังของครูคานการประเมินผลการฝึก

ข้อความ	เจ้าของา		ครู		ค่า Z
	S ²	\bar{X}	S ²	\bar{X}	
31. ควรเน้นคานการปฏิบัติ	0.20	4.79	0.41	4.52	2.79*
32. ควรมีคณะกรรมการประเมินผล	0.65	4.57	0.72	4.20	2.73*

*p < .05

จากตารางที่ 62 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า การประเมินผลควรเน้นคานการปฏิบัติ และควร มีคณะกรรมการประเมินผล โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครูเมื่อ พิจารณาจากค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 63 เปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวัง
ของครูด้านการปรับปรุงและส่งเสริมการฝึก

ข้อความ	เจ้าของฯ		ครู		ค่า Z
	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	
33. ควรจะฝึกเพิ่มเติมเมื่อผู้เข้ารับการฝึกยังขาดทักษะในการปฏิบัติงาน	0.48	4.74	0.56	4.40	2.98*
34. ควรจะให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีพอเพื่อใช้ในการสมัครงานต่อไป	0.29	4.67	0.85	4.22	3.19*

* $p < .05$

จากตารางที่ 63 จะเห็นได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อความที่ว่า ควรจะฝึกเพิ่มเติมเมื่อผู้เข้ารับการฝึกยังขาดทักษะในการปฏิบัติงาน และควรจะให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีพอแล้วเพื่อใช้ในการสมัครงานต่อไป โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครูเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

การเปรียบเทียบความคาดหวังของเจ้าของสถานประกอบการกับความคาดหวังของครูทั้ง 11 คำนึงกล่าว แสดงให้เห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเป็นส่วนใหญ่ โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครู

แม้ว่าบางค่านที่เจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และบางข้อความที่ครูมีความคาดหวังสูงกว่าเจ้าของสถานประกอบการ แต่เมื่อพิจารณาโดยสรุบทั้งหมดทุกค่าน โดยเปรียบเทียบจากค่า Z ($Z = 8.24$) อาจกล่าวได้ว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูมีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานอาชีพในสถานประกอบการของนักเรียนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .05$ โดยเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังสูงกว่าครูเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (4.50 และ 4.23) ซึ่งหมายความว่าเจ้าของสถานประกอบการมีความคาดหวังในระดับสูงที่สุดในขณะที่ครูมีความคาดหวังในระดับสูง

3.3 การเปรียบเทียบเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการและเงื่อนไขของครูช่างอุตสาหกรรม จะอาศัยคำร้อยละที่เจ้าของสถานประกอบการและครูจำนวนมากที่สุดมีต่อการฝึกงานอาชีพเป็นหลัก ซึ่งการเปรียบเทียบดังกล่าวจะแสดงให้เห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการและครูกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการฝึกงานอาชีพสอดคล้องหรือแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ซึ่งความสอดคล้องหรือความแตกต่างที่ปรากฏจะเป็นแนวทางนำไปสู่การปฏิบัติว่าควยการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการของนักเรียนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมต่อไป การเปรียบเทียบเงื่อนไขทั้ง 10 ด้านจะอาศัยข้อมูลจากตารางที่ 20-29 และตารางที่ 43-52 เป็นแนวทาง ดังต่อไปนี้

1. ด้านผู้เข้ารับกรฝึก (จากตารางที่ 20 และ 43)

1.1 ระดับการศึกษาของผู้เข้ารับกรฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 56.79 เห็นว่าผู้เข้ารับกรฝึกควรจะศึกษาในระดับ ม.6 ในขณะที่ครูร้อยละ 50.00 เห็นว่า ผู้เข้ารับกรฝึกควรจะศึกษาทั้งระดับ ม. 4-5-6

1.2 คุณสมบัติกษณกรฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 50.62 และครู ร้อยละ 86.00 เห็นว่านักเรียนควรจะมีคามรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมากมายพอสมควร ก่อนที่จะเข้ารับกรฝึกในสถานประกอบการ

1.3 การแก่งทั้งของผู้เข้ารับกรฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 61.73 และครู ร้อยละ 96.00 เห็นว่านักเรียนควรแก่งตัวชุกผู้ฝึก

1.4 การปฏิบัติกรระหว่างกรฝึกงาน ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 97.53 และครู ร้อยละ 100 เห็นว่านักเรียนควรปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการ

1.5 จำนวนผู้เข้ารับกรฝึกแต่ละครั้งในสถานประกอบการแต่ละแห่ง ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 82.00 เห็นว่าควรมีจำนวน 2-3 คน ในขณะที่ครู ร้อยละ 26.00 เห็นว่าควรมีจำนวน 5-10 คน อย่างไรก็ตามครูจำนวนรองลงไปคือ ร้อยละ 22.00 เห็นว่าควรมีจำนวน 2-3 คน

2. ด้านวิธีการฝึก (จากตารางที่ 21 และ 44)

2.1 วิธีการฝึกที่เหมาะสม ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการร้อยละ 98.77 และครู ร้อยละ 90.00 เห็นว่าควรเรียนภาคทฤษฎีและฝึกที่โรงเรียนแล้วฝึกเพิ่มเติมที่สถานประกอบการ

2.2 วิธีการฝึกเมื่อคำนึงถึงผู้เข้ารับการฝึกก็ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 58.64 และครู ร้อยละ 44.00 เห็นว่าควรจะฝึกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หน่วยงาน 1 อย่าง

2.3 กระบวนการในการฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 49.38 เห็นว่าควรฝึกสลับกันเป็นช่วง ๆ ตามลักษณะงาน ส่วนครู ร้อยละ 68.00 ที่เห็นว่าการฝึกให้เสรีที่ละอย่าง เป็นกระบวนการฝึกที่เหมาะสม

3. กำนเวลาในการฝึก (จากตารางที่ 22 และ 45)

3.1 วันที่เหมาะสมสำหรับการฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 46.91 และครู ร้อยละ 40.00 เห็นว่าควรจะฝึกวันจันทร์-ศุกร์

3.2 เวลาที่ฝึกในแต่ละวัน ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 80.86 และครู ร้อยละ 86.00 เห็นว่าควรจะฝึกทั้งวันในแต่ละวัน

3.3 จำนวนชั่วโมงในการฝึกแต่ละวันก็ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 79.62 และครู ร้อยละ 62.00 เห็นว่าควรจะฝึกวันละ 6-8 ชั่วโมง

3.4 ช่วงเวลาที่ควรฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 46.00 เห็นว่าควรจะฝึกช่วงปิดภาคเรียนปลาย

3.5 จำนวนภาคเรียนที่ควรฝึกในแต่ละปี ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 87.65 และครู ร้อยละ 64.00 เห็นว่าควรจะฝึกปีละ 1 ภาคเรียนเท่านั้น

3.6 จำนวนระยะเวลาเป็นเดือนของการฝึกในแต่ละภาคเรียน ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 37.65 เห็นว่าควรจะฝึกภาคเรียนละ 2 เดือน ในขณะที่ครู ร้อยละ 44.00 เห็นว่าควรจะฝึกภาคเรียนละ 1 เดือนเท่านั้น

4. กำนการประสานงาน (จากตารางที่ 23 และ 46)

4.1 ผู้ประสานงาน ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 95.07 และครู ร้อยละ 88.00 เห็นว่าควรจะเป็นตัวแทนจากสถาบันทั้ง 2 ฝ่ายร่วมมือกันประสานงาน

4.2 ลักษณะการประสานงาน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 79.63 เห็นว่าควรประสานงานแบบเป็นทางการ และครูเห็นว่าการประสานงานแบบใช้เอกสาร ไม่เป็นทางการ และเป็นทางการผสมกันไป โดยมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 72.00, 70.00, และ 68.00 ตามลำดับ

4.3 การประสานงานก่อนการฝึก (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 87.65 และครู ร้อยละ 66.00 เห็นว่าควร จะประสานงานเพื่อกำหนดเวลา และเงื่อนไขในการฝึก

4.4 การประสานงานระหว่างการฝึก (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 87.04 และครู ร้อยละ 76.00 เห็นว่าควรจะประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการฝึก

4.5 การประสานงานหลังการฝึก (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 91.36 และครู ร้อยละ 84.00 เห็นว่า ควรจะประสานงานเพื่อการประเมินผลการฝึก

4.6 ค่าใช้จ่ายในการประสานงาน ปรากฏว่าเจ้าของสถาน ประกอบการ ร้อยละ 83.33 เห็นว่าควรให้สถานศึกษารับผิดชอบค่าน่าใช้จ่ายในการ ประสานงาน ในขณะที่ครู ร้อยละ 50.00 เห็นว่าควรจะรับผิดชอบร่วมกัน

5. ด้านการนิเทศและการควบคุมการฝึก (จากตารางที่ 24 และ 47)

5.1 ผู้นิเทศ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 58.03 และครู ร้อยละ 44.00 เห็นว่าผู้นิเทศควรจะเป็นครู และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถาน ประกอบการ

5.2 เวลาในการนิเทศ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 36.42 และครู ร้อยละ 52.00 เห็นว่า ควรจะนิเทศการฝึกงานสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

5.3 ผู้ควบคุมการฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 88.27 และครู ร้อยละ 40.00 เห็นว่าควรควบคุมโดยเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ

6. ด้านค่าใช้จ่าย (จากตารางที่ 25 และ 48)

การเปรียบเทียบเงื่อนไขค่าน่าใช้จ่ายจะมีข้อคำถามบางข้อ แยกต่างกัน ทั้งนี้จะเปรียบเทียบเฉพาะข้อคำถามที่ตรงกันเท่านั้น

6.1 ค่าใช้จ่ายของผู้เข้ารับการฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถาน ประกอบการ ร้อยละ 54.33 และครู ร้อยละ 48.00 เห็นว่านักเรียนที่เข้ารับการฝึกใน สถานประกอบการควรจะได้รับค่าตอบแทนจากสถานประกอบการนั้น ๆ

6.2 ความช่วยเหลือจากรัฐบาล ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 36.42 เห็นว่าไม่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลเมื่อรับนักเรียนเข้าไปฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการของตน ในขณะที่ครู ร้อยละ 40.00 เห็นว่ารัฐบาลควรลดหย่อนภาษีให้เจ้าของสถานประกอบการที่รับนักเรียนเข้าไปฝึกงานอาชีพ

6.3 ความช่วยเหลือต่อเจ้าของสถานประกอบการด้านค่าวัสดุฝึก ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 96.30 ไม่ตอบคำถามนี้ ซึ่งหมายความว่าเจ้าของสถานประกอบการดังกล่าวไม่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลด้านค่าวัสดุฝึก และครู ร้อยละ 38.00 ไม่ตอบคำถามนี้เช่นกันเพราะครูดังกล่าวมีความเห็นว่าไม่ควรช่วยเหลือเจ้าของสถานประกอบการด้านค่าวัสดุฝึก

7. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการฝึก (จากตารางที่ 26 และ 49)

7.1 สภาพของเครื่องมือ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 97.53 และ ร้อยละ 96.30 ทลอกจน ร้อยละ 70.00 และ 84.00 เห็นว่า เครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกงานอาชีพนั้นควรจะมีความพร้อมที่จะใช้งาน และมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้ารับการฝึก

7.2 ความสามารถในการใช้งานของเครื่องมือ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 40.73 และครู ร้อยละ 36.00 เห็นว่าควรจะสามารถใช้งานได้เฉพาะอย่าง

7.3 จำนวนเครื่องมือในการฝึกปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 58.02 เห็นว่ามีจำนวนไม่ครบตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกก็ได้ ในขณะที่ครู ร้อยละ 56.00 เห็นว่าควรจะมีจำนวนครบตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึก

8. ด้านสถานที่ฝึก (จากตารางที่ 27 และ 50)

ด้านสถานที่ฝึกนี้ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ในคำถามเกี่ยวกับลักษณะของสถานประกอบการ ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการทั้งครูร้อยละ 79.01 ถึงร้อยละ 100.00 และครูทั้งครูร้อยละ 62.00 ถึงร้อยละ 94.00 เห็นว่าสถานที่ฝึกงานอาชีพนั้นควรจะมีขนาดเหมาะสม กว้างขวางเพียงพอกับผู้เข้ารับการฝึก มีพื้นที่สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ มีห้องเก็บวัสดุ มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีที่เก็บขยะ

และเศรษฐกิจมีป้ายนิเทศ ประกาศค่าเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย มีเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา ปราศจากการรบกวนจากภายนอก มีเครื่องมือกับเพลิง มีความสะดวกปลอดภัยสำหรับผู้เข้ารับการฝึกและมีอุปกรณ์และเครื่องมือเพื่อใช้ในการปฐมพยาบาล

9. ก้านการประเมินผล (จากตารางที่ 28 และ 51)

9.1 เวลาที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผล ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 33.33 เห็นว่าควรประเมินผลเดือนละครั้ง ในขณะที่ครู ร้อยละ 44.00 ที่เห็นว่าควรประเมินผล 2 สัปดาห์ ต่อ 1 ครั้ง

9.2 ผู้ประเมินผล ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 54.94 และครู ร้อยละ 46.00 เห็นว่าผู้ประเมินผลควรจะเป็นครูและเจ้าหน้าที่เทคนิคในสถานประกอบการ

9.3 การให้คะแนนภาคปฏิบัติที่ภาคทฤษฎี ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 60.50 เห็นว่าควรกำหนดในอัตราส่วน 60:40 ในขณะที่ครู ร้อยละ 54.00 เห็นว่าควรกำหนดในอัตราส่วน 70:30

9.4 อัตราส่วนการให้คะแนนในการประเมินผลร่วมกัน ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 38.27 และครู ร้อยละ 60.00 เห็นว่าควรกำหนดในอัตราส่วน 50:50 แต่มีเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 40.74 เห็นว่าไม่ควรมีการประเมินผลร่วมกันเนื่องจากเห็นว่าควรจะให้สถานประกอบการเพียงฝ่ายเดียวเป็นผู้ประเมินผลการฝึก

10. ก้านการปรับปรุงและส่งเสริมการฝึก (จากตารางที่ 29 และ 52)

10.1 การปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกที่ยังขาดทักษะ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ปรากฏว่า เจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 87.65 และครู ร้อยละ 72.00 เห็นว่าควรจะให้ผู้ประเมินผล เสนอว่าผู้เข้ารับการฝึกควรฝึกอะไรเพิ่มเติม

10.2 การปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกที่มีทักษะดีพอแล้ว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ปรากฏว่าเจ้าของสถานประกอบการ ร้อยละ 87.04 และครู ร้อยละ 66.00 เห็นว่าควรจะออกใบรับรองหรือประกาศนียบัตรให้

จากการเปรียบเทียบเงื่อนไขของเจ้าของสถานประกอบการและครูทั้ง 10 ก้านดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการ และครูกำหนดเงื่อนไขส่วนใหญ่สอดคล้องกัน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการฝึกงานอาชีพของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ครั้งนี้คือ หัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม 10 คน และรองหัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม 1 คน รวม 11 คน ซึ่งทั้ง 11 คนนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามด้วยทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูลจะอาศัยผลสรุปที่หัวหน้าหมวดตอบคำถามเกี่ยวกับการฝึกงานอาชีพ การเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่มีต่อการฝึกงานอาชีพ และการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น 18 ข้อ ดังนี้

1. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้าน ความเห็นและเหตุผลในการกำหนดคหัตตรา ส่วนของคะแนนภาคปฏิบัติปรากฏว่าหัวหน้าหมวดส่วนใหญ่คือจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 81.81 เห็นว่าควรกำหนดคหัตตราส่วนคะแนนภาคปฏิบัติ ร้อยละ 80 และหัวหน้าหมวด 2 คน โดยแบ่ง เป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน เห็นว่าควรกำหนดคหัตตราส่วนร้อยละ 70-80 และเห็นว่าควร กำหนดคหัตตราส่วนร้อยละ 70.00 ตามลำดับ โดยหัวหน้าหมวดทุกคนให้เหตุผลว่าเพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถหรือทักษะในการปฏิบัติ

2. ความเห็นด้านความสำคัญของการฝึกงานอาชีพที่มีต่อนักเรียนแผนการเรียน ข้างอุตสาหกรรม ปรากฏว่า หัวหน้าหมวดทั้ง 11 คน หรือร้อยละ 100 เห็นว่าการฝึกงาน อาชีพมีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะ มีประสบการณ์ตรงและมีความพร้อมในการ ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนรู้จักแนวทางในการทำงานและใ้รู้จักระบบในการ ทำงานได้อย่างถูกต้อง

3. ความเห็นต่อการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการ เมื่อเปรียบเทียบกับ การ ฝึกงานอาชีพในโรงเรียน ปรากฏว่าหัวหน้าหมวด 10 คน หรือร้อยละ 90.91 เห็นว่าการ ฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการดีกว่าเพราะนักเรียนได้สัมผัสกับการทำงานจริง มีเครื่องมือ พร้อมและผู้ที่มีความชำนาญกว่า ตลอดจนประหยัดค่าใช้จ่ายและนักเรียนจะได้รับ ประสบการณ์ในการทำงานกว้างขวางกว่า หัวหน้าหมวด 1 คน หรือร้อยละ 9.09 ที่เหลือ ไม่แสดงความเห็นอย่างชัดเจนว่าการฝึกงานที่ไหนดีกว่า โดยกล่าวว่า การฝึกงานอาชีพใน โรงเรียนดีเพราะทำให้นักเรียนรู้จักและมีทักษะในการปฏิบัติขั้นพื้นฐาน ส่วนการฝึกงานอาชีพ ในสถานประกอบการก็เพราะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการทำงานหลากหลายกว่า

4. ความเห็นต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนถ้าไม่ได้ฝึกงานอาชีพ ปรากฏ ว่าหัวหน้าหมวด 7 คน หรือร้อยละ 63.64 เห็นว่านักเรียนจะมีปัญหา คือปฏิบัติงานไม่ได้ เพราะมีทักษะและประสบการณ์ในการทำงานน้อย หัวหน้าหมวด 2 คน หรือร้อยละ 18.18 เห็นว่าคงจะไม่มีปัญหาอะไรมากนัก หัวหน้าหมวดที่เหลือ 2 คน แบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากันเห็นว่าหางานทำได้ลำบาก และเห็นว่าไม่ว่าจะฝึกงานหรือไม่ฝึกงานก็มีปัญหา คล้าย ๆ กันเพราะประเทศไทยมีคนว่างงานจำนวนมาก

5. ความเห็นด้านความสอดคล้องของหลักสูตรวิชาช่างอุตสาหกรรมกับตลาด แรงงาน ปรากฏว่าหัวหน้าหมวด 6 คน หรือร้อยละ 54.55 เห็นว่ามีความสอดคล้องพอ

สมควรโดยให้เหตุผลแตกต่างกันไปเช่น หลักสูตรได้เน้นเรื่องการประกอบอาชีพ และนักเรียนก็สามารถทำงานได้บ้างเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นอกจากนั้นยังมีเหตุผลว่า หลักสูตรจริง ๆ สอดคล้องพอสมควร แต่องค์ประกอบอย่างอื่น เช่น สถานที่ฝึกหัดมา วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกงาน และตัวนักเรียนไม่พร้อม 3 คน หรือร้อยละ 27.27 เห็นว่า สอดคล้องน้อยเพราะขาดสถานที่ฝึก วัสดุ-อุปกรณ์ในการฝึก ตลอดจนครูสอนหรือบุคลากรที่เหลือ 2 คน โดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน เห็นว่ามีความสอดคล้องมาก โดยให้เหตุผลว่าตลาดแรงงานยังขาดช่างระดับฝีมืออยู่มาก และไม่แสดงความเห็นเพราะยังไม่มีนักเรียนจบ ม.6

6. ความคาดหวังต่อสิ่ง que นักเรียนจะได้รับจากการฝึกงานอาชีพนอกเหนือจาก ความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ ปรากฏว่าหัวหน้าหมวดมีความคาดหวังแตกต่างกันไปโดยหัวหน้าหมวด 3 คน หรือร้อยละ 27.27 คาดว่าจะช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น 2 คน หรือร้อยละ 18.18 คาดว่านักเรียนจะได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถนำเอาประสบการณ์หรือทักษะที่นักเรียนมีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง 2 คน หรือร้อยละ 18.18 คาดว่านักเรียนจะรู้จักปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ในค่านการทำงานร่วมกันและรู้จักระบบการทำงาน 2 คน หรือร้อยละ 18.18 คาดว่านักเรียนจะได้รู้จักคุ้นเคยกับเครื่องมือและวัสดุใหม่ ๆ ที่เหลือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน คาดว่านักเรียนจะมีรายได้ และคาดว่านักเรียนจะทราบความแตกต่าง ของการทำงานกับการเรียน ตามลำดับ

7. ความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการให้ความร่วมมือในการฝึกงานอาชีพของสถานประกอบการและสถานศึกษา ปรากฏว่า หัวหน้าหมวด 6 คน หรือร้อยละ 54.55 คาดว่าจะมีประโยชน์ต่อนักเรียนในค่านการเพิ่มประสบการณ์และมีทักษะในการทำงานดีขึ้น ส่วนที่เหลือ 5 คน หรือร้อยละ 45.45 โดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน ที่คาดว่าจะเป็นแนวปฏิบัติในการฝึกงานอาชีพร่วมกันต่อไป คาดว่าจะช่วยให้นักเรียนมี โอกาสได้งานทำมากขึ้น คาดว่าจะช่วยให้นักเรียนมีรายได้และความพร้อมที่จะออกไปทำงาน คาดว่าจะสามารถลดต้นทุนในการฝึกงานอาชีพได้ และคาดว่าจะช่วยให้นักเรียน ได้ฝึกฝนตนเองในการปฏิบัติงาน ตามลำดับ

8. ความเห็นต่ออุปสรรคในการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการและแนวทางในการขจัดอุปสรรคเหล่านั้น ปรากฏว่าหัวหน้าหมวด 6 คน หรือร้อยละ 54.55 เห็นว่าเจ้าของสถานประกอบการไม่ให้ความสนใจและผู้บริหารของสถานศึกษาไม่ติดต่อบริษัทงานกับเจ้าของสถานประกอบการอย่างจริงจัง 3 คน หรือร้อยละ 27.27 เห็นว่าขาดการประสานงานจากสถานศึกษาอย่างแท้จริง 2 คน หรือร้อยละ 18.18 ที่เหลือ โดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน ตอบว่ายังไม่มีโครงการฝึกงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพราะโรงเรียนเปิดสอนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมได้เพียง 2 ปีเต็ม และเห็นว่าการทำงานจากสถานศึกษาไม่คุ้ม และตัวนักเรียนเองไม่ต้องการที่จะไปฝึกงานในสถานประกอบการที่ทางโรงเรียนติดต่อให้ เพราะไม่ได้รับค่าตอบแทน มีหัวหน้าหมวดบางท่านเท่านั้นที่เสนอแนะว่าควรจะเน้นการทำงานจากฝ่ายสถานศึกษาให้มากขึ้นหรือขจัดอุปสรรคดังกล่าว

9. ความเห็นต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการคัดเลือกสถานที่ฝึกงานอาชีพของนักเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2523 ว่าด้วยการอนุญาตให้นักเรียนหาความรู้จากแหล่งวิทยากรฯ นอกสถานศึกษา ปรากฏว่า หัวหน้าหมวด 6 คน หรือร้อยละ 54.55 มีความเห็นในแง่ลบต่อคณะกรรมการดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าไม่สามารถปฏิบัติได้จริง ๆ เพราะเป็นเพียงคำสั่งจากกระทรวงที่ขาดการติดตามผลและขาดการเอาใจใส่อย่างจริงจัง 2 คน หรือร้อยละ 18.18 ตอบว่าไม่เคยได้ยินชื่อคณะกรรมการดังกล่าวและไม่ทราบว่ากระทรวงฯ มีระเบียบดังกล่าวด้วย 2 คน หรือร้อยละ 18.18 เท่ากัน มีความเห็นในแง่บวกโดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เห็นว่าคณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติงานได้ดี ส่วนอีกร้อยละ 9.09 ตอบว่าเคยปฏิบัติงานดังกล่าวแต่ในปัจจุบันได้ยกเลิกคณะกรรมการดังกล่าวแล้ว และจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 9.09 ที่เหลือตอบว่าถ้าคณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติงานกันจริง ๆ จะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาอาชีพเป็นอย่างยิ่ง

10. ความเห็นต่อคำกล่าวที่ว่า "นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพจบการศึกษาแล้วไม่สามารถปฏิบัติงานได้ทันที" ปรากฏว่า หัวหน้าหมวด 9 คน หรือร้อยละ 72.73 เห็นว่าเป็นความจริงดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าการเรียนการสอนในโรงเรียนไม่พร้อมเท่าที่ควรทั้งด้านวัสดุ-อุปกรณ์-สถานที่ฝึก และบุคลากร 2 คน หรือร้อยละ 18.18 เห็นว่าไม่จริงเพราะเชื่อว่านักเรียนทำงานได้แต่อาจจะมีปัญหาบ้างเล็กน้อย ที่เหลือ 1 คน

หรือร้อยละ 9.09 ทอว่าไม่จริงทั้งหมด 100% เพราะนักเรียนที่มีพื้นฐานดีก็จะสามารถทำงานได้

11. ความเห็นต่อการรับสมัครงานของหน่วยงานและสถานประกอบการต่างๆ ปรากฏว่าหัวหน้าหมวด 4 คน หรือร้อยละ 36.36 ทอว่าการรับสมัครงานไม่เน้นคุณสมบัติหรือความสามารถเท่าที่ควร 3 คน หรือร้อยละ 27.27 เห็นว่าการรับสมัครงานไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพเท่าที่ควรเพราะส่วนมากจะรับนักเรียนที่จบอาชีวศึกษา และจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 36.36 โดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน ที่เห็นว่าการรับสมัครงานที่ปฏิบัติอยู่ดีแล้ว เห็นว่ายังรับเฉพาะคนเก่งๆ และคัดเลือกไว้มาก่อน เห็นว่ามีภาระให้ทดลองงานก่อนแล้วบรรจุเข้าทำงานภายหลัง และเห็นว่าการรับสมัครงานยังจำกัดอยู่ในวงแคบ เช่นประกาศรับสมัครหน้าโรงงานหรือบริษัทเท่านั้น

12. ข้อเสนอแนะต่อการรับสมัครงานของสถานประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ ปรากฏว่า หัวหน้าหมวด 8 คน หรือร้อยละ 72.73 เสนอแนะว่าควรที่จะรับสมัครเพิ่มมากขึ้นและมีการทดสอบภาคปฏิบัติหรือทดสอบความสามารถในการทำงานด้วย หัวหน้าหมวดจำนวน 3 คน หรือร้อยละ 27.27 ที่เหลือ โดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากันที่เห็นว่าวิธีการปฏิบัติดีแล้ว เห็นว่าควรที่จะพิจารณาภูมิฐานะของผู้สมัครด้วย และเห็นว่าควรมีหน่วยงานกลางหรือแหล่งข่าวกระจายสื่อสารให้ทราบเรื่องการรับสมัครงานให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

13. ความเห็นต่อการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่า หัวหน้าหมวด 6 คน หรือร้อยละ 54.55 เห็นว่า ครูช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปฏิบัติงานดีแล้ว โดยให้เหตุผลว่าตามปกติครูช่างอุตสาหกรรมก็สัมผัสกับนักเรียนที่เรียนไม่เก่งและประสบกับปัญหาในการสอนค่านิยม-อุปกรณและเครื่องมือต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 36.36 เห็นว่าครูยังปฏิบัติงานไม่ดีเท่าที่ควรเพราะยังไม่เน้นคุณภาพของนักเรียนค่านิยมการปฏิบัติเท่าที่ควร ตลอดจนขาดความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฏิบัติงาน ส่วน 1 คน หรือร้อยละ 9.09 ที่เหลือ เห็นว่าครูยังขาดการเน้นเรื่องระเบียบ และความประพฤติของนักเรียน เพราะต้องการให้เกิด

ความสนิทสนมและเป็นกันเองกับนักเรียน

14. ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่าหัวหน้าหมวด 4 คน หรือร้อยละ 36.36 เห็นว่าครูปฏิบัติดีแล้ว 3 คนหรือร้อยละ 27.27 เสนอแนะว่าควรจะเน้นคุณภาพในการปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้นทั้งตัวครูเองและคุณภาพของนักเรียน ส่วน 4 คน หรือร้อยละ 36.36 ที่เหลือ โดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน เสนอแนะว่าควรสร้างวินัยในตัวนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น ควรจะได้รับกำลังใจจากค่าครองชีพและค่าอุปกรณ์การสอนให้มากยิ่งขึ้น ควรจะได้รับความช่วยเหลือค่าสถานที่ฝึกงาน และอุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น และควรจะมีปฏิบัติการสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรยิ่งขึ้น

15. ความเห็นต่อการเปรียบเทียบการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาและการเรียนการสอนในสถาบันอาชีวศึกษา ปรากฏว่าหัวหน้าหมวดทั้ง 11 คน หรือร้อยละ 100 เห็นว่าการเรียนการสอนในสถาบันอาชีวศึกษาคือว่า มีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะมีความพร้อมด้านวัสดุ-อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ฝึกงานอาชีพ ชั่วโมงปฏิบัติ บุคลากรและงบประมาณต่าง ๆ ตลอดจนได้รับความเชื่อถือจากสังคมมากกว่า ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษาอาจจะมีบางด้านที่ดีกว่า เช่น วินัยของนักเรียน

16. ความเห็นต่อคำว่า "อาชีวศึกษาครบวงจร" ปรากฏว่า หัวหน้าหมวด 4 คน หรือร้อยละ 36.36 เห็นว่าถ้าทำได้จริง ๆ จะดีมากเพราะนักเรียนจะได้ทำงานจริง ๆ และเป็นส่งเสริมอาชีพอิสระให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น 3 คน หรือร้อยละ 27.27 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก และทำได้แล้วเพราะช่วยให้นักเรียนมีรายได้ ส่วน 4 คน หรือร้อยละ 36.36 ที่เหลือโดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีควรจะได้รับความร่วมมือและนำมาใช้ในการผลิตสินค้า เห็นว่าหลักการดีแต่ตามความเป็นจริงทำไม่ได้ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีโอกาสจะทำได้ถ้ามีทุนและมีตลาด และเห็นว่าทำได้จริง ๆ น้อยมากเพราะผู้เรียนมุ่งศึกษาต่อเป็นส่วนใหญ่ ตามลำดับ

17. ข้อเสนอแนะต่อคำว่า "อาชีวศึกษาครบวงจร" ปรากฏว่าหัวหน้าหมวด 5 คน หรือร้อยละ 45.45 เสนอว่า ควรได้รับการสนับสนุนให้ขยายขอบเขตและการผลิตให้กว้างขวางยิ่งขึ้น พร้อมทั้งควรได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุ-อุปกรณ์การผลิต ทุนและตลาดให้มากขึ้น 6 คน หรือร้อยละ 54.55 ที่เหลือโดยแบ่งเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน

เสนอแนะว่ายังขาดการผลิตติดต่อกัน และขาดตลาด เสนอแนะว่าควรทำตามความต้องการของตลาด เสนอแนะว่าควรเน้นด้านคุณภาพ เสนอแนะว่าควรเริ่มด้วยการรับงานโดยไม่คิดค่าตอบแทนก่อน เสนอแนะว่าควรเพิ่มเวลาในการผลิตให้เพียงพอเพื่อที่จะได้รับงานจากภายนอกได้ และมีผู้ตอบว่าไม่มีข้อเสนอแนะ

18. ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ปรากฏว่าหัวหน้าหมวด 8 คน หรือร้อยละ 72.73 เสนอแนะว่าควรจะได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม ด้านวัสดุ-อุปกรณ์ สถานที่ฝึกงานอาชีพ บุคลากร และงบประมาณให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนควรปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น เช่นลดวิชาสามัญให้น้อยลง 2 คน หรือร้อยละ 18.18 ไม่มีข้อเสนอแนะใด ๆ และ 1 คน หรือร้อยละ 9.09 เสนอแนะว่าควรจะมีศูนย์หรือยกเลิกแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพราะประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากจนเกินไป ทั้งด้านวัสดุ-อุปกรณ์ สถานที่ฝึกงานอาชีพ บุคลากร งบประมาณ ตลอดจนความต่อเนื่องของหลักสูตร เป็นต้น แล้วเปิดสอนเพียงวิชาเลือกพื้นฐานอาชีพเท่านั้น

การวิเคราะห์คำตอบทั้ง 18 ข้อ พอจะกล่าวได้ว่าหัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม มีความเห็นว่าการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาในการขาดวัสดุ-อุปกรณ์ สถานที่ฝึกงานอาชีพ บุคลากรและงบประมาณ จึงทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

อย่างไรก็ตามหัวหน้าหมวดส่วนใหญ่ได้ตั้งความคาดหวังไว้ว่าการมีวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ฝึกงานอาชีพ บุคลากร และงบประมาณอย่างเพียงพอ จะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนได้แสดงความคาดหวังว่าการฝึกงานอาชีพจะช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์และมีทักษะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีความพร้อมและความมั่นใจในการที่จะออกไปปฏิบัติงานเพื่อประกอบอาชีพต่อไปอีกด้วย